

NÕUKOGU ÜHINE SEISUKOHT (EÜ) nr 16/2009,

16. veebruar 2009,

eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2009/.../EÜ, millega muudetakse direktiivi 2002/22/EÜ universaalteenuse ning kasutajate õiguste kohta elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste puhul, direktiivi 2002/58/EÜ, milles käsitletakse isikuandmete töötlemist ja eraelu puutumatus kaitset elektroonilise side sektoris ning määrust (EÜ) nr 2006/2004 tarbijakaitse seaduse jõustamise eest vastutavate siseriiklike asutuste vahelise koostöö kohta

(EMPs kohaldatav tekst)

(2009/C 103 E/02)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eelkõige selle artiklit 95,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽¹⁾,

võttes arvesse Regioonide Komitee arvamust ⁽²⁾,

võttes arvesse Euroopa andmekaitseinspektori arvamust ⁽³⁾,

toimides asutamislepingu artiklis 251 sätestatud korras ⁽⁴⁾

ning arvestades järgmist:

(1) Komisjon vaatab korrapäraselt läbi elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste õigusliku raamistiku moodustava viie direktiivi – Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. märtsi 2002. aasta direktiivi 2002/19/EÜ elektroonilistele sidevõrkudele ja nendega seotud vahenditele juurdepääsu ja

vastastikuse sidumise kohta (juurdepääsu käsitlev direktiiv) ⁽⁵⁾, Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. märtsi 2002. aasta direktiivi 2002/20/EÜ elektrooniliste sidevõrkude ja -teenustega seotud lubade andmise kohta (loadirektiiv) ⁽⁶⁾, Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. märtsi 2002. aasta direktiivi 2002/21/EÜ elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste ühise reguleeriva raamistiku kohta (raamdirektiiv) ⁽⁷⁾, direktiivi 2002/22/EÜ (universaalteenuse direktiiv) ⁽⁸⁾ ning direktiivi 2002/58/EÜ (eraelu puutumatus ja elektroonilist sidet käsitlev direktiiv) ⁽⁹⁾ (edaspidi üheskoos „raamdirektiiv ja eridirektiivid”) – toimimise eelkõige selleks, et teha kindlaks tehnoloogia ja turu arengust tulenev muudatuste tegemise vajadus.

(2) Seoses sellega esitas komisjon oma järeldused nõukogule, Euroopa Parlamendile, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele 29. juuni 2006. aasta teatises, mis käsitleb ELi elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste õigusliku raamistiku läbivaatamist.

(3) ELi elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste õigusliku raamistiku reformimine, sealhulgas puuetega lõppkasutajaid käsitlevate sätete tõhustamine, on peamine samm Euroopa ühtse informatsiooni ja samal ajal kõiki hõlmava infoühiskonna poole. Need eesmärgid sisalduvad infoühiskonna arengu strateegilises raamistikus, nagu on kirjeldatud komisjoni 1. juuni 2005. aasta teatises nõukogule ja Euroopa Parlamendile, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ja Regioonide Komiteele – „i2010 – Euroopa infoühiskond majanduskasvu ja tööhõive eest”.

(4) Selguse ja lihtsuse huvides käsitletakse käesolevas direktiivis ainult direktiivide 2002/22/EÜ (universaalteenuse direktiiv) ja 2002/58/EÜ (eraelu puutumatus ja elektroonilist sidet käsitlev direktiiv) muudatusi.

⁽¹⁾ ELT C 224, 30.8.2008, lk 50.

⁽²⁾ ELT C 257, 9.10.2008, lk 51.

⁽³⁾ ELT C 181, 18.7.2008, lk 1.

⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi 24. septembri 2008. aasta aramus (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata), nõukogu 16. veebruari 2009 ühine seisukoht ja Euroopa Parlamendi ... seisukoht.

⁽⁵⁾ EÜT L 108, 24.4.2002, lk 7.

⁽⁶⁾ EÜT L 108, 24.4.2002, lk 21.

⁽⁷⁾ EÜT L 108, 24.4.2002, lk 33.

⁽⁸⁾ EÜT L 108, 24.4.2002, lk 51.

⁽⁹⁾ EÜT L 201, 31.7.2002, lk 37.

- (5) Ilma et see piiraks Euroopa Parlamendi ja nõukogu 9. märtsi 1999. aasta direktiivi 1999/5/EÜ raadioseadmete ja telekommunikatsioonivõrgu lõppseadmete ning nende nõuetekohasuse vastastikuse tunnustamise kohta ⁽¹⁾, eelkõige selle artikli 3 lõike 3 punktis f puudega seonduvaid nõudeid, tuleks teatavad lõppseadmetega seotud aspektid, sealhulgas puuetega kasutajatele mõeldud seadmed, tuua võrkudele juurdepääsu ja teenuste kasutamise parandamise eesmärgil direktiivi 2002/22/EÜ (universaalteenuse direktiiv) reguleerimisalasse. Kõnealuste seadmete hulka kuuluvad praegu ainult vastuvõttu võimaldavad raadio ja televisiooni lõppseadmed ning eriotstarbelised lõppseadmed kuulmispuudega lõppkasutajatele.
- (6) Liikmesriigid peaksid kehtestama meetmed, et edendada turu loomist laialdaselt kättesaadavatele toodetele ja teenustele, mis sisaldavad vahendeid puuetega lõppkasutajatele. Muu hulgas on üheks võimaluseks kehtestada Euroopa standarditele viidates elektroonilise juurdepääsu nõuded riigihanke- ja pakkumismenetluste puhul vastavalt puuetega lõppkasutajate õigusi kaitsvatele õigusaktidele.
- (7) Määratlusi on vaja kohandada nii, et need vastaksid tehnoloogia neutraalsuse põhimõttele ja tehnoloogia arengule. Eelkõige tuleks teenuse osutamise tingimused eraldada üldkasutatava telefoniteenus määratlusest, mis on üldsusele kättesaadavaks tehtud elektrooniline side-teenus, mis otse või kaudselt võimaldab siseriiklike ja/või rahvusvaheliste kõnede algatamist ja vastuvõtmist riigi või rahvusvahelisse telefoninumeratsiooniplaani kuuluva(te) numbri(te) abil, olenemata sellest, kas teenus põhineb ahelkommuteeritud või pakettkommuteeritud andmesideteenuste tehnoloogial. Selline teenus on laadilt kahesuunaline, võimaldades mõlemal poolel sidet pidada. Teenus, mis ei vasta kõigile neile tingimustele, nagu näiteks läbiklikkimise rakendus klienditeeninduse veebilehel, ei ole üldkasutatav telefoniteenus. Üldkasutatav telefoniteenus hõlmab samuti sidepidamisvõimalusi, mis on mõeldud spetsiaalselt puuetega lõppkasutajatele, kes kasutavad tekstiteenuseid või spetsiaalseid kõneteenuseid.
- (8) Vaja on selgitada, et kaudne teenuste osutamine võib hõlmata juhtumeid, kui kõne algatatakse operaatori valiku või eelvaliku kaudu või kui teenuseosutaja müüb teise ettevõtja osutatud üldkasutatava telefoniteenus edasi või muudab tootemarki.
- (9) Tänu tehnoloogia ja turu arengule hakkavad võrgud kasutama järjest enam IP-tehnoloogiat ning tarbijatel on üha suurem valik konkureerivate kõneteenuse osutajate vahel. Seepärast peaksid liikmesriigid suutma eraldada universaalteenuse osutamise kohustused, mis on seotud määratletud piirkonnas üldkasutatava sidevõrguga liitumise, üldkasutatava telefoniteenus (sealhulgas hädaabikõned numbri 112 kaudu) osutamisest. Selline eraldamine ei tohiks mõjutada universaalteenuse osutamise kohustuse ulatust, nagu see on kindlaks määratud ja läbi vaadatud ühenduse tasandil. Liikmesriigid, kus lisaks numbrile 112 on kasutusel ka riigisisest hädaabinumbri, võivad kehtestada ettevõtjatele samasuguse kohustuse tagada juurdepääs riigisisestele hädaabinumbritele.
- (10) Subsidiaarsuse põhimõtte kohaselt otsustavad liikmesriigid objektiivsete kriteeriumide põhjal, millised ettevõtjad määratakse universaalteenuse osutajaks, võttes vajaduse korral arvesse ettevõtjate suutlikkust ja tahet aktsepteerida kõiki universaalteenuse osutamise kohustusi või osa nendest. See ei välista liikmesriikide võimalust kehtestada sellise osutaja määramise käigus tulemuslikkuse põhjendusel eritingimusi, sealhulgas geograafiliste piirkondade või komponentide rühmitamine või universaalteenuse osutamise miinimumperioodi sätestamine.
- (11) Riigi reguleerivad asutused peaksid suutma jälgida universaalteenuse osutamise kohustusega hõlmatud teenuste jaemüügitariifide arengut ja taset ka juhul, kui liikmesriik ei ole veel universaalteenuseid osutavat ettevõtjat määranud. Sellisel juhul tuleks jälgimist läbi viia viisil, mis ei põhjustaks liigset halduskoormust ei riigi reguleerivatele asutustele ega neid teenuseid osutavatele ettevõtjatele.
- (12) Välja tuleks jätta üleliigsed kohustused, mis olid mõeldud 1998. aasta õiguslikult raamistikult 2002. aasta raamistiku ülemineku hõlbustamiseks, ning sätted, mis kattuvad direktiivi 2002/21/EÜ (raamdirektiiv) sätetega ja kordavad neid.

⁽¹⁾ EÜT L 91, 7.4.1999, lk 10.

- (13) Püsiliinide miinimumkogumi jaemüügitasandil pakkumise nõue, mis oli vajalik 1998. aasta õigusliku raamistiku sätete jätkuva rakendamise tagamiseks püsiliinide valdkonnas, mis ei olnud 2002. aasta raamistiku jõustumise ajal piisavalt konkurentsipõhine, ei ole enam vajalik ja tuleks tühistada.
- (14) Operaatori valiku ja eelvaliku jätkuv kehtestamine otse ühenduse õigusaktidega võib takistada tehnoloogia arengut. Neid meetmeid peaksid pigem võtma riikide reguleerivad asutused turuanalüüsi põhjal direktiivis 2002/21/EÜ (raamdirektiiv) sätestatud korras ja direktiivi 2002/19/EÜ (juurdepääsu käsitlev direktiiv) artiklis 12 osutatud kohutuste kaudu.
- (15) Lepinguid käsitlevaid sätteid tuleks kohaldada mitte ainult tarbijate, vaid ka teiste lõppkasutajate, eeskätt mikro- ning väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate (VKEd) suhtes, kes võivad eelistada tarbijate vajadustele kohandatud lepingut. Vältimaks teenuseosutaja tarbetut halduskoormust ja VKEde määratlemisega seotud keerukust, ei tuleks lepinguid käsitlevaid sätteid kohaldada nimetatud muude lõppkasutajate suhtes automaatselt, vaid ainult nende taotluse korral. Liikmesriigid peaksid võtma asjakohaseid meetmeid edendamaks VKEde teadlikkust sellest võimalusest.
- (16) Tehnoloogia arengu tulemusel võidakse tulevikus lisaks tavapärastele numbrituvastusviisidele kasutada ka teist liiki näitajaid.
- (17) Kõnede tegemist võimaldavate elektrooniliste sideteenuste osutajad peaksid tagama, et nende tarbijatele antakse piisavalt teavet selle kohta, kas nad pakuvad juurdepääsu hädaabiteenustele ja teavet igasuguste teenuste piirangute (näiteks helistaja asukoha kindlakstegemise või hädaabikõnede suunamisega seotud piirangud) kohta. Need teenuseosutajad peaksid andma oma tarbijatele esialgses lepingus ja iga juurdepääsu muutmise korral selget ja läbipaistvat teavet näiteks hindade kohta. Nimetatud teave peaks hõlmama kõiki territoriaalset katvust puudutavaid piiranguid, põhinedes kavandatavatel teenuse tehnilistel tööparameetritel ning kasutada oleval infras-
- truktuuril. Kui teenust ei pakuta kommuteeritava telefonivõrgu kaudu, peaks teave hõlmama ka juurdepääsu ja helistaja asukohta käsitleva teabe usaldusväärset taset võrreldes teenusega, mida pakutakse kommuteeritava telefonivõrgu kaudu, võttes arvesse praegust tehnoloogiat ja kvaliteedistandardeid ning direktiivis 2002/22/EÜ (universaalteenuse direktiiv) täpsustatud teenuse kvaliteedi parameetreid.
- (18) Seoses lõppseadmetega tuleks tarbijalepingus täpsustada piiranguid, mille teenuseosutaja on kehtestanud seadme kasutamisele, näiteks mobiilsidevahendite lukustamine SIM-kaardiga, kui sellised piirangud ei ole siseriiklike õigusaktidega keelatud, ning lepingu kas ennetähtaegse või kokkulepitud kehtivusaja lõpul lõpetamisega seotud kulud, sealhulgas seadme endale jätmisega seotud kulud.
- (19) Kohustamata teenuseosutajat tegema enam, kui on nõutud ühenduse õigusaktides, peaks tarbijaleping täpsustama nende meetmete liigi, mida teenuseosutaja võib võtta turvaintsidentide, terviklikkuse rikkumise või turvaohutude puhul.
- (20) Sideteenuste kasutamist puudutavate üldist huvi pakkuvate küsimustega tegelemiseks ning teiste isikute õiguste ja vabaduste kaitse edendamiseks peaksid riigi asjaomastel asutustel olema võimalik teenuseosutajate abiga koostada ja levitada sideteenuste kasutamist käsitlevat üldist huvi pakkuvat teavet. Nimetatud teave võiks hõlmata üldist huvi pakkuvat teavet seoses autoriõiguste rikkumisega ja kahjustava sisu ebaseadusliku kasutamise ja levitamise ning nõuandeid ja kaitsevahendeid juhuks, kui ohus on isiku turvalisus, mis võib juhtuda näiteks isikuandmete teatud tingimustel avalikustamisel, samuti kui ohus on eraelu puutumatus või isikuandmed. Teavet võiks koordineerida direktiivi 2002/22/EÜ (universaalteenuse direktiiv) artikli 33 lõikega 3 kehtestatud koostöömenetluse korras. Sellist üldist huvi pakkuvat teavet tuleks vajadusel ajakohastada ja see tuleks esitada kergesti arusaadaval trükitud ja elektroonilisel kujul, mille määrab kindlaks iga liikmesriik, ning avaldada ametiasutuse veebilehel. Riigi reguleerivatel asutustel peaks olema võimalik kohustada teenuseosutajaid levitama nimetatud standardset teavet oma klientidele viisil, mida riigi reguleerivad asutused sobivaks peavad. Teave peaks olema lisatud ka lepingutesse, kui liikmesriigid seda nõuavad.

- (21) Abonentide õigus taganeda oma lepingust ilma trahvideta tähendab elektrooniliste sidevõrkude ja/või -teenuste pakkujate kehtestatud lepingutingimuste muutmist.
- (22) Võttes arvesse elektroonilise side kasvavat tähtsust tarbijate ja ettevõtjate jaoks, tuleks kasutajaid põhjalikult teavitada võrguliikluse juhtimise põhimõtetest, mida kohaldatakse teenuseosutaja ja/või võrgupakkuja, kellega sõlmitakse leping. Tõhusa konkurentsi puudumise korral peaksid riikide reguleerivad asutused kasutama direktiivi 2002/19/EÜ (juurdepääsu käsitlev direktiiv) kohaseid meetmeid selle tagamiseks, et kasutajate juurdepääsu teatavat tüüpi sisule ja rakendustele põhjendamatult ei piirataks.
- (23) Asjakohaste ühenduse eeskirjade puudumisel loetakse sisu, rakendusi ja teenuseid seaduslikeks või kahjulikeks siseriikliku materiaal- ja menetlusõiguse kohaselt. Selle üle, kas sisu, rakendused või teenused on seaduslikud või kahjulikud, teevad nõuetekohase menetluse kohaselt otsuse liikmesriigid, mitte elektrooniliste sidevõrkude või -teenuste pakkujad. Raamdirektiiv ja eridirektiivid ei piira võimalust kohaldada Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2000. aasta direktiivi 2000/31/EÜ infoühiskonna teenuste teatavate õiguslike aspektide, eriti elektroonilise kaubanduse kohta siseturul (direktiiv elektroonilise kaubanduse kohta)⁽¹⁾, mis muu hulgas sisaldab „pelga edastamise“ eeskirja vahendusteenuse osutajate jaoks.
- (24) Selliste konkurentsipõhiste turgude puhul, kus teenuseosutajaid on rohkem, on tarbijate jaoks suurima tähtsusega pakumisi ja teenuseid käsitleva läbipaistva, ajakohastatud ja võrreldava teabe olemasolu. Elektrooniliste sideteenuste lõppkasutajatel ja tarbijatel peaks olema kergesti kättesaadaval kujul avaldatud teabe põhjal võimalik lihtsalt võrrelda turul pakutavate eri teenuste hindu. Selleks et teha neile hindade võrdlemine lihtsaks, peaks riikide reguleerivatel asutustel olema võimalik nõuda elektroonilisi sidevõrke ja/või -teenuseid pakkuvatelt ettevõtjalt teabe (sealhulgas tariifid, tarbimisviisid ja muu asjakohane statistika) suuremat läbipaistvust ning tagada, et kolmandatel isikutel on õigus tasuta kasutada selliste ettevõtjate poolt üldsusele kättesaadavaks tehtud teavet. Samuti peaks riikide reguleerivatel asutustel olema võimalik teha kättesaadavaks hinnajuhised, eelkõige juhul, kui turg ei ole seda teinud tasuta või mõistiku hinnaga. Ettevõtjatel ei tohiks olla õigust nõuda tasu teabe kasutamise eest, mis on juba avaldatud ning on seega üldkasutatav. Lisaks sellele peaksid lõppkasutajad ja tarbijad enne teenuse ostmist saama piisavalt teavet teenuse hinna ja liigi kohta, eelkõige juhul, kui tasuta telefoninumbritega kaasnevad lisatasud. Riigi reguleerivatel asutustel peaks olema võimalik nõuda sellise teabe üldist esitamist ning nende poolt kindlaksmääratud teatud teenusekategoriate puhul sellise teabe esitamist vahetult enne kõne ühendamist, kui siseriiklike õigusaktidega ei ole sätestatud teisiti. Enne ühendamist hinnateabe esitamist nõudvate kõnede kategooriate kindlaksmääramisel peaksid riigi reguleerivad asutused võtma asjakohaselt arvesse teenuse iseloomu, teenusele kohaldatavaid hinnatingimusi ja seda, kas pakkujaks on teenuseosutaja, kes ei ole elektrooniliste sideteenuste osutaja. Ilma et see piiraks direktiivi 2000/31/EÜ (direktiiv elektroonilise kaubanduse kohta) kohaldamist, peaksid ettevõtjad liikmesriikide nõudmise korral andma abonentidele samuti asjakohaste ametiasutuste koostatud üldist huvi pakkuvat teavet, muu hulgas kõige levinumate rikkumiste ning nende õiguslike tagajärgede kohta.
- (25) Tarbijaid tuleks teavitada õigustest, mis neil on seoses nende isikuandmete kasutamisega abonendikataloogides, eelkõige selliste kataloogide otstarbest ja nende tasuta õigusest sellele, et nende andmeid üldkasutatavasse abonendikataloogi ei lisataks, nagu on sätestatud direktiivis 2002/58/EÜ (eraelu puutumatus ja elektroonilist sidet käsitlev direktiiv). Tarbijaid tuleks teavitada süsteemidest, mis võimaldavad teabe lisamist kataloogi andmebaasi ilma, et need andmed oleksid kataloogiteenuse kasutajale kättesaadavad.
- (26) Teenuse nõutava kvaliteedi peaks kasutajatele tagama konkurentsipõhine turg, kuid teatavatel juhtudel võib teenuse kvaliteedi halvenemise, juurdepääsu takistamise ja võrguliikluse aeglustumise vältimiseks osutada vajalikuks tagada üldkasutatavate sidevõrkude miinimumkvaliteet.
- (27) Tulevaste IP-võrkude puhul, kui teenuse osutamise saab eraldada võrgu pakkumisest, peaksid liikmesriigid määrama kindlaks kõige asjakohasemad meetmed, et tagada üldkasutatavate sidevõrkude kaudu osutatavate

⁽¹⁾ ELT L 178, 17.7.2000, lk 1.

üldkasutatavate telefoniteenuste kättesaadavus ja pidev juurdepääs hädaabiteenustele võrgu ulatusliku rikke või vääramatu jõu korral, võttes arvesse eri liiki abonentide prioriteete ja tehnilisi piiranguid.

(28) Tagamaks puuetega lõppkasutajatele kasu konkurentstist ja teenuseosutajate valikuvõimalusest, mis on kättesaadav enamikule lõppkasutajatele, peaksid asjakohased riigiasutused vajaduse korral ja siseriiklike tingimusi arvestades täpsustama tarbijakaitseõudeid, mida üldkasutatavaid elektroonilisi sideteenuseid osutavad ettevõtjad peavad täitma. Sellised nõuded võivad eelkõige sisaldada ettevõtjate kohustust tagada, et puuetega lõppkasutajad saaksid nende teenuseid kasutada samadel tingimustel, sealhulgas hinna ja tariifide osas, kui teised lõppkasutajad, ning küsida oma teenuste eest võrdväärset hinda, sõltumata mis tahes neile tekkivatest lisakuludest. Muud nõuded võivad käsitleda ettevõtjate vahelist hulgemüügikorda.

(29) Operaatori abiteenuste hulka kuulub mitmeid erinevaid lõppkasutajatele mõeldud teenuseid. Selliste teenuste osutamises peaksid äri läbirääkimiste teel kokku leppima üldkasutatavate sidevõrkude pakkujad ja operaatori abiteenuste osutajad, nagu seda tehakse kõigi muude kliendile pakutavate tugiteenuste puhul, ning puudub vajadus jätkata nende osutamist kohustuslikus korras. Seega tuleks vastav kohustus tühistada.

(30) Numbriinfoteenused peaksid vastavalt komisjoni 16. septembri 2002. aasta direktiivi 2002/77/EÜ konkurentsi kohta elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste turgudel⁽¹⁾ artiklile 5 olema ja sageli ongi konkurentsi-põhised. Meetmed, mis käsitlevad (abonentidele telefoninumbrite eraldamisega tegelevate ettevõtjate käsutuses olevate) lõppkasutajate andmete lisamist andmebaasidesse, peaksid järgima isikuandmete kaitset, sealhulgas direktiivi 2002/58/EÜ (eraelu puutumatus ja elektroonilist sidet käsitlev direktiiv) artiklit 12. Tuleks näha ette kulupõhine andmete edastamine üldkasutatavatele kataloogidele ja üldkasutatavatele numbriinfoteenustele, et tagada lõppkasutajatele mõistlikest ja läbipaistvatest konkrentsitingimustest tulenev täielik kasu.

(31) Lõppkasutajatel peaks olema kõikide häälkõne algatamist võimaldavate telefoniteenuste puhul võimalik helistada hädaabiteenustele riigi telefoninumeratsiooniplaani kuuluva(te) numbri(te) abil. Pääste- ja hädaabiteenustel peaks olema võimalik vastata numbrile 112 tehtud kõnedele vähemalt sama kiiresti ja tõhusalt kui riigisisestele hädaabinumbritele tehtud kõnedele. Selleks et parandada Euroopa Liidus reisivate kodanike kaitset ja turvalisust, on vaja numbrit 112 rohkem tutvustada. Selleks tuleks kodanikele selgitada, eelkõige rahvusvahelistes bussiterminalides, raudteejaamades, sadamates ja lennujaamades ning telefonikataloogides, taksofonikabiinides ning tellimismaterjalides ja arvetel antava teabe kaudu, et mis tahes liikmesriigis reisides, ühtne hädaabinumber 112 kehtib kogu ühenduses. See on peamiselt liikmesriigi ülesanne, kuid komisjon peaks jätkuvalt toetama ja täiendama liikmesriikide algatusi, mille eesmärk on tõsta teadlikkust numbril 112 kohta, ja hindama korrapäraselt üldsuse teadlikkust sellest numbrist. Euroopa Liidu kodanike kaitse parandamiseks tuleks tugevdada kohustust teha kindlaks helistaja asukoht. Eelkõige peaksid ettevõtjad tegema helistaja asukoha teabe hädaabiteenustele kättesaadavaks kohe, kui kõne jõuab nimetatud teenistusse, sõltumata kasutatavast tehnoloogiast.

(32) Liikmesriigid peaksid tagama, et ettevõtjad, kes osutavad lõppkasutajatele elektroonilist sideteenust, mis on mõeldud riigi telefoninumeratsiooniplaani kuuluva(te) numbri(te) abil riigisiseste kõnede algatamiseks, tagavad juurdepääsu hädaabiteenustele sellise täpsuse ja usaldusväärsusega, mis on kõnealuse elektroonilise sideteenuse puhul tehniliselt teostatav. Võrgust sõltumatute teenuste osutajatel ei pruugi olla kontrolli võrkude üle ja neil ei pruugi olla võimalik tagada nende teenuse kaudu tehtavate hädaabikõnede suunamist sama usaldusväärsusega nagu tavapäraste integreeritud telefoniteenuste osutajate puhul, kuna võib juhtuda, et neil ei pruugi olla võimalik tagada teenuse kättesaadavust seetõttu, et infrastruktuuri-probleemid ei ole nende kontrolli all. Niipea, kui on kehtestatud rahvusvaheliselt tunnustatud standardid, mis võimaldavad kõnede täpset ja usaldusväärsust suunamist ja ühendamist hädaabiteenustega, peaksid ka võrgust sõltumatute teenuste osutajad täitma kohustust tagada juurdepääs hädaabiteenustele teistelt ettevõtjatel nõutava võrreldaval tasemel.

(33) Liikmesriigid peaksid võtma erimeetmeid, et tagada puuetega lõppkasutajatele, eelkõige kurtidele, kuulmis- ja kõnepuudega ning pimekurtidele kasutajatele võrdväärne juurdepääs hädaabiteenustele, sealhulgas numbrile 112. Meetmed võiksid sisaldada kuulmispuudega kasutajatele eriotstarbeliste lõppseadmete pakkumist, tekstiteenuste osutamist või muude eriseadmete pakkumist.

⁽¹⁾ EÜT L 249, 17.9.2002, lk 21.

- (34) Häälkõne on jätkuvalt kõige kindlam ja usaldusväärsem hädaabiteenustele juurdepääsuviis. Teised ühenduse võtmise viisid, nagu tekstisõnumite saatmine, võivad olla vähem usaldusväärsed ja nende puhul võib puuduseks olla asjaolu, et need ei ole viivitamatud. Liikmesriikidel peaks olema siiski võimalik juhul, kui nad peavad seda asjakohaseks, toetada hädaabiteenustele häälkõnede võrdset juurdepääsuviiside arendamist ja rakendamist.
- (35) Vastavalt oma 15. veebruari 2007. aasta otsusele 2007/116/EÜ, millega reserveeritakse riigisisene numeratsiooniala algusega 116 sotsiaalse väärtusega ühtlustatud teenuste ühtlustatud numbritele⁽¹⁾, on komisjon palunud liikmesriikidel reserveerida numbrid numeratsioonialas algusega 116 teatavatele sotsiaalse väärtusega teenustele. Kõnealuse otsuse asjakohased sätted peaksid kajastuma direktiivis 2002/22/EÜ (universaalteenuse direktiiv), et integreerida need veel kindlamalt elektroonilise side ja teenuste reguleerivasse raamistikku ning hõlbustada juurdepääsu puuetega lõppkasutajatele.
- (36) Ühisturg tähendab seda, et ühenduse mittegeograafilisi numbreid, sealhulgas tasuta ja tasulisi numbreid kasutades on lõppkasutajatel juurdepääs kõigile teiste liikmesriikide numeratsiooniplaani numbritele ja juurdepääsuteenustele. Lõppkasutajatel peaks olema juurdepääs ka Euroopa numeratsioonivälja numbritele ning rahvusvahelistele tasuta numbritele. Piiriülest juurdepääsu numeratsiooniresurssidele ning kaasnevatele teenustele ei tohiks keelata, välja arvatud objektiivselt põhjendatud juhtudel, nagu näiteks vajaduse korral võidelda pettuse ja kuritarvitamisega, nt seoses teatavate tasuliste teenustega, kui number on määratud ainult riigisiseseks kasutamiseks (nt riigisisene lühinumber) või kui see ei ole tehniliselt või majanduslikult teostatav. Kasutajaid tuleks eelnevalt selgelt teavitada kõigist tasuta numbrite puhul rakendatavatest tasudest, näiteks tasudest standardsete rahvusvaheliste koodide valimise abil tehtavate rahvusvaheliste kõnede eest.
- (37) Konkurentsikeskkonna kõigi eeliste ärakasutamiseks peaks tarbijatel olema võimalik teha teadlikke otsuseid ning vahetada teenuseosutajat, kui see on nende huvides. Samuti on oluline tagada, et neile ei tehtaks sealjuures õiguslikke, tehnilisi ega praktilisi takistusi, sealhulgas seoses lepingutingimuste, menetluste, tasudega jne. See ei välista tarbijalepingutes mõistlike minimaalsete lepinguperioodide kehtestamist. Kõige olulisem tegur, mis tagab konkurentsil põhinevatel elektroonilise side turgudel tõhusa konkurentsi ning aitab tarbijatel teha valikuid, on numbrite teisaldatavus. Teisaldamist tuleks teha võimalikult väikese viivitusega. Numbri tehniline üleviimine ei tohiks ühelgi juhul ületada ühte päeva. Riigi reguleerivad asutused võivad näha ette üldlase numbri teisaldamise menetluse, võttes arvesse lepinguid käsitlevaid siseriiklikke sätteid ja tehnilisi võimalusi, ning võtavad vajaduse korral asjakohaseid meetmeid, mis tagavad tarbijate kaitse kogu teisaldusprotsessi jooksul. See kaitse võib hõlmata teisaldamise kuritarvitamise piiramist ja kiirete parandusmeetmete võtmist.
- (38) Juriidilisi edastamiskohustusi võib kohaldada kindlaksmääratud meediateenuste osutajate pakutavate kindlate radio- ja televisioonikanalite ning lisateenuste suhtes. Tagamaks, et sellised kohustused oleksid läbipaistvad, proportsionaalsed ja nõuetekohaselt määratletud, peaksid liikmesriigid edastamiskohustust oma siseriiklikus õiguses selgelt põhjendama. Edastamiskohustused tuleks kavandada selliselt, et need soodustaksid piisavalt tõhusate investeeringute tegemist infrastruktuuri. Selleks et edastamiskohustused arvestaksid tehnoloogia ja turu arengut ning taotletavate eesmärkidega proportsionaalsuse säilitamiseks, tuleks edastamiskohustused korrapäraselt läbi vaadata. Lisateenused hõlmavad puuetega lõppkasutajate juurdepääsu parandamiseks mõeldud teenuseid, näiteks videoteksti, subtiitreid, audiokirjeldust ja viipekeelt, kuid ei piirdu nendega.
- (39) Tarbijatega konsulteerimise puudujääkide korvamiseks ja kodanike huvide paremaks esindamiseks peaksid liikmesriigid looma sobiva konsultatsioonimehhanismi. Sellise mehhanismiks võib olla asutus, mis uurib riigi reguleerivat asutusest ja teenuseosutajatest sõltumatult tarbijatega seotud küsimusi, näiteks tarbijakäitumist ja teenuseosutaja vahetamise mehhanisme, ning mille tegevus oleks läbipaistev ja toetaks sidusrühmadega konsulteerimise mehhanisme. Lisaks sellele võiks luua mehhanismi, et võimaldada kohast koostööd seadusliku sisuga teabe edendamise küsimustes. Sellise mehhanismi kohaselt kokkulepitud koostöö kord ei tohiks siiski võimaldada interneti kasutuse süstemaatilist järelevalvet.

(¹) ELT L 49, 17.2.2007, lk 30.

- (40) Komisjoni tuleks teavitada universaalteenust osutama määratud ettevõtjatele kehtestatud universaalteenuse kohustustest.
- (41) Liiklusandmete töötlemine sellisel määral, mis on tingimata vajalik võrgu vigade ja rikete avastamiseks, asukoha kindlakstelemiseks ja kõrvaldamiseks ning infoturbe eesmärgil, tagades salvestatud või edastatud andmete kättesaadavuse, autentsuse, terviklikkuse ja konfidentsiaalsuse, aitab hoida ära ebaseaduslikku juurdepääsu ja pahatahtliku koodi levitamist, teenusetõkestamise ründeid ning arvutite ja elektrooniliste sidesüsteemide kahjustamist.
- (42) Elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste turgude liberaliseerimine koos tehnoloogia kiire arenguga on suurendanud konkurentsi ja kiirendanud majanduskasvu ning tänu sellele on mitmekesistunud üldkasutatavate elektrooniliste sidevõrkude kaudu lõppkasutajatele osutatavad teenused. On vaja tagada, et tarbijate ja kasutajate eraelu puutumatust ja isikuandmeid kaitstaks võrdsel tasemel, sõltumata konkreetse teenuse osutamiseks kasutatavast tehnoloogiast.
- (43) Kooskõlas elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste reguleeriva raamistiku eesmärkidega, proportsionaalsuse ja subsidiaarsuse põhimõttega ning õiguskindluse ja tõhususe tagamiseks nii Euroopa ettevõtetele kui ka riikide reguleerivatele asutustele, keskendub käesolev direktiiv üldkasutatavatele elektroonilistele sidevõrkudele ja -teenustele ning seda ei kohaldata kinniste kasutajarühmade ja korporatiivvõrkude suhtes.
- (44) Tehnoloogia areng võimaldab luua uusi rakendusi, mis põhinevad andmekogumis- ja tuvastuseadmetel, näiteks raadiosagedusi kasutatavatel kontaktivabadel seadmetel. Raadiosagedust kasutavad näiteks raadiosageduse tuvastamise seadmed (RFID) üheselt tuvastatavatelt märgistelt andmete hõivamiseks, mis kantakse seejärel üle olemasolevate sidevõrkude kaudu. Sellise tehnoloogia laiaulatuslik kasutamine võib tuua olulist majanduslikku ja sotsiaalset kasu ning kui kodanikud selle kasutamise heaks kiidavad, anda võimsa panuse siseturu arengusse. Selle eesmärgi saavutamiseks tuleb tagada kõik üksikisikute põhiõigused, sealhulgas eraelu puutumatust ja andmekaitse. Kui sellised seadmed ühendatakse üldkasutatavate elektrooniliste sidevõrkudega või kui need kasutavad peamise infrastruktuurina elektroonilisi sideteenuseid, tuleks kohaldada direktiivi 2002/58/EÜ (eraelu puutumatust ja elektroonilist sidet käsitlev direktiiv) asjakohaseid sätteid, sealhulgas turvalisust, liiklust ja asukohaandmeid ning konfidentsiaalsust käsitlevaid sätteid.
- (45) Üldkasutatava elektroonilise sideteenuse osutaja peaks võtma asjakohased tehnilised ja korralduslikud meetmed oma teenuste turvalisuse tagamiseks. Ilma et see piiraks Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. oktoobri 1995. aasta direktiivi 95/46/EÜ üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta⁽¹⁾ kohaldamist peaksid kõnealused meetmed tagama, et isikuandmetele on juurdepääs üksnes selleks volitatud töötajatel õiguspärastel eesmärkidel ning et nii salvestatud või edastatud isikuandmed kui ka võrk ja teenused on turvalised. Lisaks tuleks kehtestada isikuandmete töötlemise suhtes turbepoliitika, et teha kindlaks süsteemi kahjustatavus, ning teostada korrapäraselt järelevalvet ja võtta korrapäraselt ennetavaid, korrigeerivaid ning leevendavaid meetmeid.
- (46) Pädevad riigiasutused peaksid jälgima võetud meetmeid ning levitama parimaid tavasid üldkasutatavate elektrooniliste sideteenuste osutajate seas.
- (47) Turvarikkumisega, mille tulemuseks on üksikisikust abonendi isikuandmete kaotsimine või väärkasutus, võib kaasneeda oluline majanduslik ja sotsiaalne kahju, sealhulgas identiteedipettus, kui rikkumisega piisavalt ja õigeaegselt ei tegelda. Seetõttu peaks üldkasutatavate elektrooniliste sideteenuste osutaja, niipea kui ta saab teada sellise rikkumise toimumisest, hindama rikkumisega seonduvaid ohte, nt määrates kindlaks rikkumise poolt mõjutatud andmeliigi (sealhulgas andmete tundlikkus, kontekst ja olemasolevad turvameetmed), rikkumise põhjuse ja ulatuse, mõjutatud abonentide arvu ning rikkumisest tuleneva võimaliku kahju abonentidele (nt identiteedivargus, rahaline kahju, äri- või tööhõivevõimaluste kadu või füüsiline kahju). Sellistest turvaintsidentidest, mis võivad tuua kaasa tõsise ohu abonendi eraelu

(¹) EÜT L 281, 23.11.1995, lk 31.

puutumatusel (nt identiteedivargus või pettus, füüsiline kahju, märkimisväärne alandamine või maine kahjustamine) tuleks viivitamatult teatada asjaomastele abonentidele vajalike ettevaatusabinõude võtmiseks. Teatis peaks sisaldama teavet teenuseosutaja võetud rikkumist puudutavate meetmete kohta ja soovitusi kasutajatele, keda rikkumine mõjutab. Abonenti ei ole vaja turvarikkumisest teavitada, kui teenuseosutaja on tõendanud pädevale asutusele, et ta on rakendanud asjakohaseid tehnilisi kaitsemeetmeid ning kõnealuseid meetmeid kohaldati turvarikkumisest mõjutatud andmete suhtes. Sellised tehnilised kaitsemeetmed peaksid muutma andmed mõistetamatuks isikutele, kellel puudub andmetele juurdepääsu õigus.

koostamisel tuleks arvesse võtta ka rikkumise asjaolusid, sealhulgas seda, kas isikuandmed olid kodeeritud või mõnel muul sellisel moel kaitstud, mis vähendab tõhusalt identiteedipettuste või teistsuguse väärkasutuse tõenäosust. Lisaks tuleks sellistes eeskirjades ja korras võtta arvesse õiguskaitsesutuste õigustatud huve juhtudel, kui varajane avalikustamine võib tarbetult takistada rikkumise asjaolude uurimist.

- (48) Riikide reguleerivad asutused peaksid tegutsema Euroopa Liidu kodanike huvides ja andma muu hulgas oma panuse isikuandmete ja eraelu puutumatusel kõrgetasemelise kaitse tagamiseks. Selleks peavad neil olema kohustuste täitmiseks vajalikud vahendid, sealhulgas juurdepääs põhjalikele ja usaldusväärsetele andmetele toimunud turvaintsidentide kohta, millega kaasnes üksikisikute isikuandmete väärkasutus.
- (49) Direktiivi 2002/58/EÜ (eraelu puutumatus ja elektroonilist sidet käsitlev direktiiv) siseriiklikusse õigusesse üle võtvate meetmete rakendamisel peaksid liikmesriikide asutused ja kohtud mitte üksnes tõlgendada oma siseriiklikku õigust kooskõlas kõnealuse direktiiviga, vaid ka tagama, et nad ei toetuks sellisele tõlgendusele, mis oleks vastuolus põhiõigustega või ühenduse õiguse üldpõhimõttega, näiteks proportsionaalsuse põhimõttega.
- (50) Tuleks sätestada, et komisjon võtaks vastu soovitused, kuidas saavutada eraelu puutumatusel piisav kaitse ja elektrooniliste sidevõrkude kasutamise seoses edastatud või töödeldud isikuandmete turvalisus siseturul.
- (51) Isikuandmetega seotud turvarikkumistest teatamisel kasutatavate vormide ja korra kohta üksikasjalike eeskirjade
- (52) Arvutiprogrammid, mis salaja jälgivad kasutajate tegevust või takistavad kasutaja lõppseadmete tööd, et tuua kasu kolmandale isikule (nn nuhkvara), kujutavad endast tõsist ohtu kasutaja eraelu puutumatusel. Kasutajate eraelu kõrgetasemeline ja võrdväärne kaitse tuleb tagada sellest hoolimata, kas nuhkvara laaditi alla kogemata elektrooniliste sidevõrkude kaudu või saadi ja installeeriti peidetuna programmi, mida levitati mõne muu välise andmekandja, näiteks CD, CD-ROMi või USB-mälupulga abil. Liikmesriigid peaksid julgustama lõppkasutajaid astuma vajalikke samme kaitsmaks oma lõppseadmeid viiruste ja nuhkvara eest.
- (53) Elektrooniliste sideteenuste osutajad teevad olulisi investeeringuid, et võidelda soovimatute kaubanduslike teadaannetega (rämpspostiga). Nad on rämpsposti saatjate leidmiseks ja tuvastamiseks vajalike teadmiste ja vahendite omamise tõttu paremas olukorras kui lõppkasutajad. Seepärast peaks e-posti teenuse ja teiste teenuste osutajatel olema võimalik võtta rämpsposti saatjate vastu õiguslikke meetmeid ja kaitsta seega oma õigustatud ärihuvide osana ma klientide huve.
- (54) Vajadus tagada eraelu puutumatusel ja ühenduse elektroonilisi sidevõrke kasutades edastatud ja töödeldud isikuandmete piisav kaitse nõuab tõhusat rakendamise- ja jõustamispädevust, mis võimaldaks teha piisavaid algatusi nõuetele vastavuse saavutamiseks. Pädevatel riigiasutustel ning vajaduse korral muudel asjakohastel ametiasutustel peaks nõuetele mittevastavuse tõhusaks uurimiseks olema küllaldased volitused ja vahendid, sealhulgas volitus saada kogu asjakohast teavet, mida nad võivad vajada, et teha otsus kaebuste suhtes ja kehtestada sanktsioonid mittevastavuse puhul.

- (55) Käesoleva direktiivi sätete rakendamine ja jõustamine nõuavad sageli kahe või enama liikmesriigi reguleerivate asutuste vahelist koostööd, näiteks piiriülese rämpsposti ja nuhkvara vastu võitlemisel. Tagamaks selliste juhtude korral sujuv ja kiire koostöö, tuleks soovitustes määrata kindlaks menetlused, mis käsitlevad näiteks asutuste vahel vahetatava teabe hulka ja vormi või järgitavaid tähtaegu. Sellised menetlused võimaldavad samuti ühtlustada turuosalistele tulenevaid kohustusi, aidates kaasa võrdsete võimaluste loomisele ühenduses.
- (56) Piiriülene koostöö ja jõustamine tuleks tagada kooskõlas olemasolevate ühenduse piiriüleste jõustamismehhanismidega, näiteks mehhanismidega, mis on sätestatud määruses (EÜ) nr 2006/2004 ⁽¹⁾, muutes kõnealust määrust.
- (57) Direktiivi 2002/22/EÜ (universaalteenuse direktiiv) rakendamiseks vajalikud meetmed tuleks vastu võtta vastavalt nõukogu 28. juuni 1999. aasta otsusele 1999/468/EÜ, millega kehtestatakse komisjoni rakendusvolituste kasutamise menetlused ⁽²⁾.
- (58) Komisjonile tuleks eelkõige anda volitus kohandada lisasid vastavalt tehnika arengule või turunõudluse muutustele. Kuna need on üldmeetmed ja nende eesmärk on muuta direktiivi 2002/22/EÜ (universaalteenuse direktiiv) vähemolulisi sätteid, täiendades seda uute vähemoluliste sätetega, tuleb need vastu võtta vastavalt otsuse 1999/468/EÜ artiklis 5a sätestatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.
- (59) Direktiive 2002/22/EÜ (universaalteenuse direktiiv) ja 2002/58/EÜ (eraelu puutumatus ja elektroonilist sidet käsitlev direktiiv) tuleks seega vastavalt muuta.
- (60) Kooskõlas paremat õigusloomet käsitleva institutsiooni-devahelise kokkuleppe ⁽³⁾ punktiga 34 julgustatakse liikmesriike koostama nende endi jaoks ja ühenduse huvides vastavustabeleid, kus on võimalik suures ulatuses välja

toodud vastavus direktiivide 2002/22/EÜ (universaalteenuse direktiiv) ja 2002/58/EÜ (eraelu puutumatus ja elektroonilist sidet käsitlev direktiiv) ning ülevõtmismeetmete vahel, ning need üldsusele kättesaadavaks tegema,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Direktiivi 2002/22/EÜ (universaalteenuse direktiiv) muudatused

Direktiivi 2002/22/EÜ (universaalteenuse direktiiv) muudetakse järgmiselt.

1. Artikkel 1 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 1

Sisu ja reguleerimisala

1. Direktiivi 2002/21/EÜ (raamdirektiiv) raames käsitleb käesolev direktiiv elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste pakkumist lõppkasutajatele. Käesoleva direktiivi eesmärk on tagada tulemusliku konkurentsi ja valikuvabaduse abil kogu ühenduses hea kvaliteediga üldkasutatavate teenuste kättesaadavus ja käsitleda asjaolusid, mille puhul turg ei rahulda tulemuslikult lõppkasutajate vajadusi. Käesolev direktiiv sisaldab samuti sätteid lõppeadmete teatud aspektide kohta, et hõlbustada puuetega lõppkasutajate juurdepääsu.

2. Käesoleva direktiiviga kehtestatakse lõppkasutajate õigused ja üldkasutatavaid elektroonilisi sidevõrke ja -teenuseid osutavate ettevõtjate vastavad kohustused. Seoses universaalteenuse osutamise tagamisega avatud ja konkurentsile rajatud keskkonnas määratletakse käesolevas direktiivis kindlaksmääratud kvaliteediga teenuste miinimumkogum, millele on konkreetse riigi tingimusi arvestades vastuvõetava hinnaga juurdepääs kõigil lõppkasutajatel, ilma et see moonutaks konkurentsi. Käesolev direktiiv sätestab ka teatavate kohustuslike teenuste osutamise seotud kohustused.

⁽¹⁾ ELT L 364, 9.12.2004, lk 1.

⁽²⁾ ELT L 184, 17.7.1999, lk 23.

⁽³⁾ ELT C 321, 31.12.2003, lk 1.

3. Käesoleva direktiivi sätteid lõppkasutajate õiguste kohta kohaldatakse, ilma et need piiraks tarbijakaitset käsitlevate ühenduse eeskirjade, eriti direktiivide 93/13/EMÜ ja 97/7/EÜ ning ühenduse õigusnormidega kooskõlas olevate siseriiklike õigusnormide kohaldamist."

2. Artiklit 2 muudetakse järgmiselt:

a) punkt b jäetakse välja;

b) punktid c ja d asendatakse järgmisega:

„c) üldkasutatav telefoniteenus – üldsusele kättesaadavaks tehtud teenus, mis otse või kaudselt võimaldab siseriiklike või siseriiklike ja rahvusvaheliste kõnede algatamist ja vastuvõtmist riigi ja/või rahvusvahelise telefoninumeratsiooniplaani kuuluva numbriga või numbrite abil;

d) geograafiline number – liikmesriigi telefoninumeratsiooniplaani number, milles osa numbrikohti tähistab geograafilist piirkonda ja mida kasutatakse kõnede suunamiseks võrgu lõpp-punkti (VLP) füüsilises asukohta;"

c) punkt e jäetakse välja;

d) punkt f asendatakse järgmisega:

„f) mittegeograafiline number – riigi telefoninumeratsiooniplaani number, mis ei ole geograafiline number. See hõlmab muu hulgas mobiiltelefonide numbreid ning tasuliste ja tasuta teenuste numbreid."

3. Artikkel 4 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 4

Juurdepääsu pakkumine määratletud piirkonnas ja telefoniteenuste osutamine

1. Liikmesriigid tagavad, et vähemalt üks ettevõtja rahuldab iga põhjendatud taotluse määratletud piirkonnas üldkasutatava sidevõrguga liitumiseks.

2. Pakutav ühendus peab võimaldama toetada kõnesidet, saata ja vastu võtta fakse ning andmesidet edastuskiirusega, mis on piisav toimiva Interneti-ühenduse jaoks, võttes arvesse enamiku abonentide poolt valdavalt kasutatavaid tehnoloogilisi vahendeid ja tehnoloogilist teostatavust.

3. Liikmesriigid tagavad, et vähemalt üks ettevõtja rahuldab iga põhjendatud taotluse üldkasutatava telefoniteenuse osutamiseks lõikes 1 osutatud võrguühenduse kaudu, mis võimaldab algatada ja vastu võtta siseriiklike ja rahvusvahelisi kõnesid."

4. Artikli 5 lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. juuli 2002. aasta direktiivi 2002/58/EÜ, milles käsitletakse isikuandmete töötlemist ja eraelu puutumatuse kaitset elektroonilise side sektoris (eraelu puutumatust ja elektroonilist sidet käsitlev direktiiv) (*) artikli 12 sätteid, sisaldavad lõikes 1 osutatud kataloogid kõiki üldkasutatavate telefoniteenuste abonente.

(*) ELT L 201, 31.7.2002, lk 37."

5. Artikkel 7 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 7

Meetmed puuetega kasutajaid silmas pidades

1. Kui IV peatükis ei ole määratud kindlaks võrdväärse mõjuga nõudeid, võtavad liikmesriigid puuetega lõppkasutajaid silmas pidades erimeetmeid, et tagada puuetega lõppkasutajatele võrdväärne juurdepääs ja taskukohasus artikli 4 lõikes 3 ja artiklis 5 määratletud teenustele, kui on tagatud teistele lõppkasutajatele. Liikmesriigid võivad kohustada riigi reguleerivaid asutusi hindama selliste puuetega lõppkasutajatele ettenähtud erimeetmete üldist vajadust ja erinõudeid, sealhulgas nende ulatust ja konkreetset laadi.

2. Pidades silmas konkreetse riigi tingimusi, võivad liikmesriigid võtta erimeetmeid tagamaks, et puuetega lõppkasutajatel on ettevõtjate ja teenuseosutajate valikul samasugused võimalused kui enamikul lõppkasutajatel.”

6. Artiklisse 8 lisatakse järgmine lõige:

„3. Kui lõike 1 kohaselt määratud ettevõtja kavatseb kogu oma kohaliku juurdepääsuvõrgu vara või selle osa kasutades luua erineva omandilise kuuluvusega eraldi juriidilise isiku, teavitab ta sellest enne ja õigeaegselt riigi reguleerivat asutust, et see saaks hinnata kavandatava tehingu mõju juurdepääsu pakkumisele määratletud piirkonnas ning telefoniteenuste osutamisele artikli 4 kohaselt. Riigi reguleeriv asutus võib kooskõlas direktiivi 2002/20/EÜ (loadirektiiv) artikli 6 lõikega 2 kehtestada erikohustused, neid muuta või need tühistada.”

7. Artikli 9 lõiked 1, 2 ja 3 asendatakse järgmistega:

„1. Riikide reguleerivad asutused jälgivad määratud ettevõtjate poolt osutatavate ning artiklite 4 kuni 7 kohaselt universaalteenuse osutamise kohustuse hulka kuuluvate teenuste, või kui kõnealuseid teenuseid ei ole määratud osutama ühtegi ettevõtjat, siis turul pakutavate teenuste, jaemüügitariifide arengut ja taset eelkõige siseriiklike tarbijahindade ja sissetulekute suhtes.

2. Pidades silmas konkreetse riigi tingimusi, võivad liikmesriigid nõuda, et määratud ettevõtjad pakuksid tarbijatele tariifi valimise võimalust või pakette, mis erinevad tavapäraste kaubandustingimuste kohaselt pakutavatest, eelkõige selle tagamiseks, et väikese sissetuleku või sotsiaalsete erivajadustega isikute puhul ei oleks takistatud artikli 4 lõike 1 kohane juurdepääs võrgule ega artikli 4 lõikes 3 ning artiklites 5, 6 ja 7 universaalteenuse osutamise kohustuse hulka kuuluvate ja määratud ettevõtjate poolt osutatavate teenuste kasutamine.

3. Lisaks sätetele, mille kohaselt peavad määratud ettevõtjad pakkuma eritariifi valimise võimalust või järgima hinnalagesid või geograafilisi keskmisi või muid samalaadseid skeeme, võivad liikmesriigid tagada toetuse pakkumise tarbijatele, kellel on väike sissetulek või sotsiaalsed erivajadused.”

8. Artikli 11 lõige 4 asendatakse järgmisega:

„4. Riigi reguleerivatel asutustel on võimalik kehtestada tulemuseesmäärke nendele ettevõtjatele, kellel on universaalteenuse osutamise kohustused. Seda tehes võtavad riigi reguleerivad asutused arvesse huvitatud isikute, eelkõige artiklis 33 nimetatud isikute seisukohti.”

9. III peatüki pealkiri asendatakse järgmisega:

„REGULEERIV KONTROLL TEATAVATEL JAEMÜÜGITURGUEL MÄRKIMISVÄÄRSET TURUJÕUDU OMAVATE ETTEVÕTJATE ÜLE”.

10. Artikkel 16 jäetakse välja.

11. Artiklit 17 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Liikmesriigid tagavad, et riigi reguleerivad asutused kehtestavad asjakohased turgu reguleerivad kohustused ettevõtjatele, kelle puhul on tuvastatud, et neil on asjaomasel jaemüügiturul märkimisväärne turujõud direktiivi 2002/21/EÜ (raamdirektiiv) artikli 14 tähenduses, kui:

a) direktiivi 2002/21/EÜ (raamdirektiiv) artikli 16 kohaselt tehtud turuanalüüsi tulemusel otsustab riigi reguleeriv asutus, et kõnealuse direktiivi artikli 15 kohaselt kindlaksmääratud asjaomane jaemüügiturg ei põhine tegelikult konkurentsil, ja

b) riigi reguleeriv asutus jõuab järeldusele, et direktiivi 2002/19/EÜ (juurdepääsu käsitlev direktiiv) artiklite 9 kuni 13 alusel kehtestatud kohustused ei tooks kaasa direktiivi 2002/21/EÜ (raamdirektiiv) artiklis 8 sätestatud eesmärkide saavutamist.”;

b) lõige 3 jäetakse välja.

c) artikli 25 kohase kohustuse korral abonendi otsus selle kohta, kas ta soovib oma isikuandmete lisamist kataloogi, ning asjaomased andmed;

12. Artiklid 18 ja 19 jäetakse välja.

d) hindade ja tariifide üksikasjad, võimalused ajakohase teabe saamiseks kõigi kasutatavate tariifide ja hooldustasude kohta, pakutavad makseviisid ning makseviisist olenevate kulude erinevused;

13. Artiklid 20 kuni 23 asendatakse järgmistega:

„Artikkel 20

Lepingud

1. Liikmesriigid tagavad, et üldkasutatava sidevõrguga ühenduse teenuseid ja/või üldkasutatavaid elektroonilisi sideteenuseid tellides on tarbijatel ja taotluse korral teistel lõppkasutajatel õigus sõlmida leping sellist ühendust ja/või teenuseid osutava ettevõtja või osutavate ettevõtjatega. Lepingus esitatakse selgel, arusaadaval ja kergesti kättesaadaval kujul vähemalt järgmised andmed:

a) teenuseosutaja nimi ja aadress;

e) lepingu kestus ning teenuste ja lepingu pikendamise ja lõpetamise tingimused, sealhulgas:

— soodustustega seotud lepingu minimaalne kestus;

— kõik numbri ja muude näitajate teisaldamisega seotud kulud;

b) osutatavad teenused, sealhulgas eelkõige järgmised andmed:

— kõik lepingu lõpetamisega seotud kulud, sealhulgas lõppseadmega seotud kulud;

— teave teenuseosutaja võrguliikluse juhtimise põhimõtete kohta;

f) võimalikud hüvitised ja tagasimakse kord juhul, kui teenuse kvaliteet ei vasta kokkulepitule;

— pakutav teenuse kvaliteedi miinimumtase, nimelt ühenduse esmakordse sisseseadmise aeg ning vajaduse korral muud riigi reguleerivate asutuste kindlaksmääratud teenuse kvaliteedi parameetrid;

g) artikli 34 kohase vaidluste lahendamise menetluse algatamise viisid;

— pakutavate hooldusteenuste liigid ja kliendile pakutavad tugiteenused ning nende teenuste saamise viisid;

h) meetmete liigid, mida ettevõtjad võivad võtta turvaintsidentide, terviklikkuse rikkumise või turvaohutude puhul.

— kõik teenuseosutaja kehtestatud piirangud tarnitud lõppseadme kasutamisele;

Liikmesriigid võivad samuti nõuda, et leping sisaldaks teavet, mille asjaomased riigiasutused võivad sel eesmärgil esitada ja mis puudutab elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste kasutamist ebaseaduslikuks tegevuseks või kahjustava sisu levitamiseks ning osutatava teenuse puhul asjakohaseid kaitseviise artikli 21 lõike 4 punktis a osutatud isikute turvalisuse, eraelu ja isikuandmete puutumatuse ohustamise vastu.

2. Liikmesriigid tagavad, et lepingu sõlmimisel abonendi ja kõnesidet võimaldavaid elektroonilisi sideteenuseid osutava ettevõtja vahel teavitatakse abonenti selgelt sellest, kas talle pakutakse juurdepääsu hädaabiteenustele ning teavet helistaja asukoha kohta. Elektrooniliste sideteenuste osutajad tagavad, et tarbijat teavitatakse enne lepingu sõlmimist selgelt igasugustest juurdepääsu piirangutest hädaabiteenustele ning igast muudatusest juurdepääsus hädaabiteenustele.

3. Liikmesriigid tagavad, et abonentil on õigus leping lõpetada ilma sanktsioonideta pärast seda, kui talle on teatatud elektroonilisi sidevõrke ja/või -teenuseid osutava ettevõtja kavandatavast lepingutingimuste muutmisest. Abonentidele teatakse igast sellise muudatuse tegemisest piisavalt vara ette (vähemalt kuu aega varem) ja samal ajal teavitatakse neid õigusest lepingu sanktsioonideta lõpetada, kui uued tingimused ei ole neile vastuvõetavad. Liikmesriigid tagavad, et riikide reguleerivatel asutustel on võimalik täpsustada selliste teatamiste vormi.

Artikkel 21

Läbipaistvus ja teabe avaldamine

1. Liikmesriigid tagavad, et riikide reguleerivatel asutustel oleks võimalik kohustada elektroonilisi sidevõrke ja/või -teenuseid osutavaid ettevõtjaid avaldama II lisas sätestatud läbipaistvat, võrreldavat, piisavat ja ajakohastatud teavet kehtivate hindade ja tariifide ning standardtingimuste kohta, mis on seotud lõppkasutajate ja tarbijate juurdepääsuga osutatavatele teenustele ning nende kasutamisega. Riikide reguleerivad asutused võivad määratleda lisanõuded selle kohta, millises vormis selline teave avaldatakse, et tagada tarbija huvides läbipaistvus, võrreldavus, selgus ja kättesaadavus.

2. Riikide reguleerivad asutused toetavad võrreldava teabe jagamist, et lõppkasutajad ja tarbijad saaksid iseseisvalt hinnata eri kasutusmudelite kulusid, näiteks interaktiivsete juhendite või samalaadsete vahendite abil. Liikmesriigid tagavad, et riikide reguleerivad asutused võivad teha sellised juhendid või vahendid kättesaadavaks, eelkõige kui need ei ole turul tasuta või mõistliku hinnaga kättesaadavad. Kolmandatel isikutel on õigus kasutada elektroonilisi sidevõrke ja/või -teenuseid osutavate ettevõtjate avaldatud teavet tasuta, selleks et selliseid juhendeid või vahendeid müüa või need kättesaadavaks teha.

3. Liikmesriigid tagavad, et riikide reguleerivad asutused saaksid elektroonilisi sideteenuseid osutavaid ettevõtjaid kohustada muuhulgas:

a) esitama abonentidele teabe kehtivate tariifide kohta seoses numbri või teenusega, millele kohaldatakse eraldi hinnatingimusi; riigi reguleeriv asutus võib teatud teenusekategoriate puhul nõuda sellise teabe esitamist vahetult enne kõne ühendamist;

b) teavitama abonente teenuseosutaja võrguliikluse juhtimise põhimõtete muutmisest;

c) teavitama abonente õigusest otsustada, kas nad soovivad lisada oma isikuandmed kataloogi, ning otsustada selliste andmete laadi üle vastavalt direktiivi 2002/58/EÜ (eraelu puutumatust ja elektroonilist sidet käsitlev direktiiv) artiklile 12, ja

d) teavitama regulaarselt puuetega abonente neile mõeldud toodete ja teenuste üksikasjadest.

Kui seda peetakse asjakohaseks, võivad riikide reguleerivad asutused edendada enne kohustuste kehtestamist ise- ja/või kaasreguleerimismeetmeid.

4. Liikmesriigid võivad nõuda, et lõikes 3 osutatud ettevõtjad edastavad vajaduse korral olemasolevatele ja uutele abonentidele üldist huvi pakkuvat teavet tasuta. Sellisel juhul esitavad asjaomased riigiasutused selle teabe standardsel kujul ja see käsitleb muu hulgas järgmisi teemasid:

a) kõige levinumad viisid elektrooniliste sideteenuste kasutamiseks ebaseaduslikuks tegevuseks või kahjuliku sisu levitamiseks, eelkõige kui see võib ohustada teiste isikute õigusi ja vabadusi, sealhulgas autoriõiguste ja sellega seotud õiguste rikkumine, ning sellise tegevuse õiguslikud tagajärjed, ja

b) elektrooniliste sideteenuste kasutamisega kaasneva isikute turvalisuse, eraelu ja isikuandmete puutumatus ohustamise vastased kaitsevahendid.

Artikkel 22

Teenuse kvaliteet

1. Liikmesriigid tagavad, et riikide reguleerivatel asutustel on pärast huvitatud isikute seisukohtade arvessevõtmist võimalik nõuda, et üldkasutatavaid elektroonilisi sidevõrke ja/või -teenuseid osutavad ettevõtjad avaldaksid lõppkasutajatele võrreldavad, piisavad ja ajakohastatud andmed oma teenuste kvaliteedi ning puuetega lõppkasutajatele võrdväärse juurdepääsu tagamiseks võetud meetmete kohta. See teave esitatakse taotluse korral enne avaldamist riigi reguleerivale asutusele.

2. Riikide reguleerivad asutused võivad täpsustada muu hulgas mõõdetavad teenuse kvaliteedi parameetrid ning avaldatava teabe sisu, vormi ja avaldamisviisi, sealhulgas võimalikud kvaliteedi sertifitseerimise mehhanismid, et tagada lõppkasutajatele juurdepääs terviklikule, võrreldavale, usaldusväärsele ja kasutajasõbralikule teabele. Vajaduse korral võib kasutada III lisas sätestatud parameetreid, mõis- teid ja mõõtmismeetodeid.

3. Teenuse kvaliteedi halvenemise ja võrguliikluse takistuste või aeglustumise vältimiseks tagavad liikmesriigid, et riikide reguleerivad asutused võivad kehtestada teenuse kvaliteedi miinimumnõuded üldkasutatavaid sidevõrke osutava(te)le ettevõtja(te)le.

Artikkel 23

Teenuste kättesaadavus

Liikmesriigid võtavad kõik vajalikud meetmed, et tagada üldkasutatavate sidevõrkude kaudu osutatavate üldkasutatavate telefoniteenuste võimalikult maksimaalne kättesaadavus võrgu ulatusliku rikke või vääramatu jõu korral. Liik-

mesriigid tagavad, et üldkasutatavaid telefoniteenuseid osutavad ettevõtjad võtavad kõik vajalikud meetmed hädaabiteenustele pideva juurdepääsu tagamiseks.”

14. Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 23a

Puuetega lõppkasutajatele võrdväärse juurdepääsu ja valikuvõimaluse tagamine

1. Liikmesriigid võimaldavad riikide asjakohastel asutustel määrata vajaduse korral kindlaks nõuded, mida üldkasutatavaid elektroonilisi sideteenuseid osutavad ettevõtjad peavad täitma tagamaks, et puuetega lõppkasutajatel on:

- a) enamiku lõppkasutajatega võrdväärne juurdepääs elektroonilistele sideteenustele ning
- b) võimalik valida ettevõtja ja teenused, mis on kättesaadavad enamikule lõppkasutajatest.

2. Puuetega lõppkasutajate tarbeks erikorra vastuvõtmise ja rakendamise eesmärgil soodustavad liikmesriigid vajalikke teenuseid ja funktsioone pakkuvate lõppeadmete kättesaadavust.”

15. Artiklit 25 muudetakse järgmiselt:

- a) pealkiri asendatakse järgmisega:

„Telefoninumbri infoteenused”;

- b) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Liikmesriigid tagavad, et üldkasutatavate telefoniteenuste abonentidel on õigus lasta kanda oma andmed artikli 5 lõike 1 punktis a nimetatud üldkasutatavasse kataloogi ja et nende andmed tehakse kättesaadavaks numbriinfoteenuste pakkujatele ja/või kataloogidele kooskõlas käesoleva artikli lõikega 2.”;

c) lõiked 3, 4 ja 5 asendatakse järgmisega:

„3. Liikmesriigid tagavad, et numbriinfoteenused on kättesaadavad kõigile lõppkasutajatele, kel on ühendus üldkasutatava telefoniteenusega. Riikide reguleerivad asutused saavad kehtestada ettevõtjatele, kes kontrollivad juurdepääsu lõpptarbijatele, kohustusi ja tingimusi numbriinfoteenuste osutamiseks vastavalt direktiivi 2002/19/EÜ (juurdepääsu käsitlev direktiiv) artiklile 5. Sellised kohustused ja tingimused on objektiivsed, proportsionaalsed, mittediskrimineerivad ja läbipaistvad.

4. Liikmesriigid ei säilita reguleerivaid piiranguid, mis ei lase ühes liikmesriigis asuvaltel lõppkasutajatel vahetult kasutada teise liikmesriigi numbriinfoteenust kas häälkõne või SMSi teel ning võtavad vastavalt artiklile 28 meetmeid kõnealuse juurdepääsu tagamiseks.

5. Lõigete 1 kuni 4 kohaldamisel võetakse arvesse ühenduse õigusnormide nõudeid isikuandmete ja eraelu puutumatuse kaitse kohta, eelkõige direktiivi 2002/58/EÜ (eraelu puutumatust ja elektroonilist sidet käsitlev direktiiv) artiklit 12.”

16. Artiklid 26 ja 27 asendatakse järgmistega:

„Artikkel 26

Hädaabiteenused ja Euroopa ühtne hädaabinumber

1. Liikmesriigid tagavad, et kõigil lõikes 2 osutatud teenuste lõppkasutajatel, sealhulgas üldkasutatavate taksofonide kasutajatel, on võimalik tasuta ja ühtegi makseviisi kasutamata helistada hädaabiteenistustele, kasutades Euroopa ühtset hädaabinumbrit 112 ja kõiki liikmesriikide määratud riigisiseseid hädaabinumbreid.

2. Liikmesriigid tagavad, et riigi telefoninumeratsiooniplaani kuuluva numbr(i)te abil riigisiseste kõnede algatamiseks lõppkasutajatele elektroonilist sideteenust osutavad ettevõtjad tagaksid juurdepääsu hädaabiteenustele.

3. Liikmesriigid tagavad, et Euroopa ühtsele hädaabinumbri 112 saabunud kõnedele vastatakse nõuetekohaselt ja need edastatakse riiklikule hädaabiorganisatsioonile kõige sobivamal viisil. Sellistele kõnedele vastatakse ja need edastatakse vähemalt sama kiiresti ja tõhusalt, kui seda tehakse riigisisese hädaabinumbri või riigisiseste hädaabinumbrite puhul, kui need on jätkuvalt kasutusel.

4. Liikmesriigid tagavad puuetega lõppkasutajatele teiste lõppkasutajatega võrdväärse juurdepääsu hädaabiteenustele. Võetakse meetmed, et tagada puuetega lõppkasutajatele juurdepääsu hädaabiteenustele teises liikmesriigis reisis, põhinevad võimalikult suurel määral Euroopa standarditel või spetsifikaatidel, mis on avaldatud vastavalt direktiivi 2002/21/EÜ (raamdirektiiv) artiklile 17, ning need ei takista liikmesriikidel võtmast vastu lisanõudeid käesolevas artiklis sätestatud eesmärkide saavutamiseks.

5. Liikmesriigid tagavad, et tehnilise teostatavuse piires avaldavad asjaomased ettevõtjad tasuta teabe helistaja asukoha kohta hädaabikõnesid käsitlevale asutusele niipea, kui kõne jõuab selle asutusele. See kehtib kõigi Euroopa ühtsele hädaabinumbri 112 saabunud kõnede puhul. Liikmesriigid võivad seda kohustust laiendada nii, et see hõlmaks riigisisestel hädaabinumbritel tehtud kõnesid. Kui lõikes 2 osutatud ettevõtjad väidavad, et teavet helistaja asukoha kohta ei ole tehniliselt võimalik saada, peavad nad seda tõestama.

6. Liikmesriigid tagavad, et kodanikke teavitatakse nõuetekohaselt Euroopa ühtsest hädaabinumbri 112 ja selle kasutusest, eelkõige liikmesriikide vahel reisivatele isikutele suunatud algatuste kaudu.

Artikkel 27

Euroopa telefonikoodid

1. Liikmesriigid tagavad, et ühtne rahvusvaheline kood on 00. Kahel pool liikmesriikidevahelist piiri paiknevate naaberpiirkondade vaheliste kõnede puhul võib kehtestada erikorra või pikendada juba kehtivat erikorda. Asjaomastes piirkondades asuvaid lõppkasutajaid teavitatakse sellisest korrast.

2. Liikmesriigid tagavad, et kõik rahvusvaheliste kõnede tegemist võimaldavaid üldkasutatavaid telefoniteenuseid osutavad ettevõtjad edastavad kõik kõned Euroopa telefoni-numeratsioonivälja ja -väljalt, ilma et see piiraks ettevõtja vajadust katta kõnede edastamise kulu.”

17. Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 27a

Sotsiaalse väärtusega ühtlustatud teenuste, sealhulgas kadunud laste otsimise abitelefoni ühtlustatud numbrid

1. Liikmesriigid edendavad konkreetsete numbrite kasutamist numeratsioonialas algusega 116, mis on kindlaks määratud komisjoni 15. veebruaril 2007. aasta otsusega 2007/116/EÜ, millega reserveeritakse riigisisene numeratsiooniala algusega 116 sotsiaalse väärtusega ühtlustatud teenuste ühtlustatud numbritele (*). Liikmesriigid innustavad oma territooriumil nende teenuste osutamist, milleks kõnealused numbrid on reserveeritud.

2. Liikmesriigid hõlbustavad puuetega lõppkasutajate juurdepääsu teenustele numeratsioonialas algusega 116. Võetavad meetmed, et hõlbustada puuetega lõppkasutajate juurdepääsu nendele teenustele teises liikmesriigis reisisid, võivad hõlmata direktiivi 2002/21/EÜ (raamdirektiiv) artikli 17 kohaselt avaldatud asjakohaste standardite või spetsifikaatide järgimise tagamist.

3. Liikmesriigid tagavad, et kodanikke teavitatakse nõuetekohaselt teenustest numeratsioonialas algusega 116 ja nende kasutusest, eelkõige liikmesriikide vahel reisivatele isikutele suunatud algatuste kaudu.

4. Lisaks kõikidele lõigete 1, 2 ja 3 kohaselt võetavatele meetmetele numbrite suhtes numeratsioonialas algusega 116, hõlbustavad liikmesriigid kodanike juurdepääsu abitelefoni, et teatada laste kadumise juhtumitest. Abitelefoni number on 116000.

(*) EÜT L 49, 17.2.2007, lk 30.”

18. Artikkel 28 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 28

Juurdepääs numbritele ja teenustele

1. Liikmesriigid tagavad, kui see on tehniliselt ja majanduslikult teostatav, ning välja arvatud juhtudel, kui abonent on äriilistel põhjustel otsustanud konkreetsetes geograafilistes piirkondades asuvate helistajate juurdepääsu piirata, et asjakohased riikide reguleerivad asutused võtavad kõik vajalikud meetmed tagamaks, et lõppkasutajatel on:

- a) juurdepääs ühenduses osutatavatele teenustele ja nad saavad neid kasutada, kasutades mittegeograafilisi numbreid, ja
- b) juurdepääs kõigile ühenduses väljaantud numbritele, sealhulgas liikmesriikide numeratsiooniplaani ja Euroopa numeratsioonivälja numbritele ning rahvusvahelistele tasuta telefoninumbritele.

2. Liikmesriigid tagavad, et asjakohastel asutustel on võimalik nõuda üldkasutatavate sidevõrke pakkuvatelt ja/või üldkasutatavat elektroonilist sideteenust osutavatel ettevõtjatel, et nad tokestaksid igal üksikul juhul juurdepääsu numbritele või teenustele, kui see on põhjendatud pettuse või väärkasutuse tõttu, ning nõuda, et kõnealustel juhtudel peataksid elektrooniliste sideteenuste osutajad asjaomase vastastikuse sidumise või muude teenuste müügi.”

19. Artiklit 29 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Liikmesriigid tagavad, et riikide reguleerivate asutustel on võimalik nõuda kõigilt üldkasutatavaid telefoniteenuseid ja/või üldkasutatavaid sidevõrke pakkuvatelt ettevõtjatel I lisa B osas loetletud lisaseadmete lõppkasutajatele kättesaadavaks tegemist, kui see on tehniliselt teostatav ja majanduslikult põhjendatud.”;

b) lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Ilma et see piiraks artikli 10 lõike 2 kohaldamist, võivad liikmesriigid kehtestada I lisa A osa punktides a ja e sätestatud kohustused üldnõudena kõigile ettevõtjatele, kes pakuvad juurdepääsu üldkasutatavatele sidevõrkudele ja/või üldkasutatavatele telefoniteenustele.”

20. Artikkel 30 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 30

Teenuseosutaja vahetamise lihtsustamine

1. Liikmesriigid tagavad, et kõik riigi telefoninumeratsiooniplaanist numברי saanud abonendid võivad taotluse esitamise korral säilitada I lisa C osa sätete kohaselt oma numברי(d) sellest olenemata, milline ettevõtja teenust osutab.

2. Riigi reguleerivad asutused tagavad, et operaatorite ja/või teenuseosutajate vahelised tasud numbrite teisaldamise eest on kulupõhised ja et abonentidelt nõutav otsene tasu ei mõjutaks abonentide teenuseosutaja vahetamisest loobuma.

3. Riigi reguleerivad asutused ei kehtesta numbrite teisaldamise jaemüügitariife konkurentsi moonutaval viisil, näiteks eri- või ühtsete jaemüügitariifide kehtestamisega.

4. Numbri teisaldamine ja sellele järgnev aktiveerimine toimub võimalikult lühikese aja jooksul. Numbri tehnilise üleviimise kestus ei tohi ühelgi juhul ületada ühte päeva.

Riigi pädevad asutused võivad kehtestada üleüldise numברי teisaldamise protsessi, võttes arvesse lepinguid käsitlevaid siseriiklikke sätteid ja tehnilist teostatavust, sealhulgas vajaduse korral meetmed abonentide kaitse tagamiseks kogu teisaldusprotsessi jooksul.

5. Liikmesriigid tagavad, et kasutaja ja elektroonilisi side-teenuseid osutava ettevõtja vahel sõlmitud leping ei näeks ette esialgsel kohustusperioodi, mille kestus on üle 24 kuu.

6. Ilma et see piiraks lepingu miinimumkestuse kohaldamist, tagavad liikmesriigid, et lepingu lõpetamise tingimused ja kord ei mõjutaks abonentide teenusteosutaja vahetamisest loobuma.”

21. Artikli 31 lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Liikmesriigid võivad kehtestada mõistlikke edastamiskohustusi kindlaksmääratud raadio- ja televisioonikanalite ning lisateenuste edastamiseks, eelkõige juurdepääsuga seotud teenustele, mis tagaksid asjakohane juurdepääsu puuetega lõppkasutajatele, nende jurisdiktsiooni alla kuuluvatele ettevõtjatele, kes pakuvad raadio- või televisioonikanalite üldsusele edastamiseks kasutatavaid elektroonilisi sidevõrke, kui märkimisväärsele hulgale selliste võrkude lõppkasutajatest on need võrgud raadio- ja televisioonikanalite vastuvõtmise peamine vahend. Selliseid kohustusi kehtestatakse ainult juhul, kui need on vajalikud selleks, et saavutada iga liikmesriigi poolt selgelt kindlaksmääratud üldist huvi pakkuvaid eesmärgi, ning need peavad olema proportsionaalsed ja läbipaistvad.

Liikmesriigid vaatavad esimeses lõigus osutatud kohustused läbi hiljemalt ühe aasta jooksul alates ... (*), välja arvatud juhul, kui liikmesriigid korraldasid sellise läbivaatamise eelneva kahe aasta jooksul.

Liikmesriigid vaatavad edastamiskohustused korrapäraselt läbi.”;

22. Artiklit 33 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Liikmesriigid tagavad, et sel määral, kui see on asjakohane, võtavad riikide reguleerivad asutused arvesse lõppkasutajate ja tarbijate (sealhulgas eelkõige puuetega lõppkasutajate), tootjate ning elektroonilisi sidevõrke ja/või -teenuseid pakkuvate ettevõtjate arvamusi küsimustes, mis käsitlevad kõiki üldkasutatavate elektrooniliste sideteenustega seotud lõppkasutajate ja tarbijate õigusi, eelkõige juhul, kui neil on märkimisväärne mõju turule.

(*) Artikli 4 lõikes 1 osutatud kuupäev.

Eelkõige tagavad liikmesriigid, et riikide reguleerivad asutused loovad konsultatsioonimehhanismi, tagades sellega, et nende otsuste tegemisel küsimustes, mis puudutavad lõppkasutajate ja tarbijate õigusi seoses üldkasutatavate elektrooniliste sideteenustega, võetakse piisavalt arvesse tarbijate huve elektroonilise side sektoris.”

b) lisatakse järgmine lõige:

„3. Ilma et see piiraks ühenduse õigusega kooskõlas olevaid siseriiklike eeskirju, millega edendatakse selliseid kultuuri- ja meediapoliitika eesmärke nagu kultuuriline ja keeleline mitmekesisus ning meediakanalite paljusus, võivad riigi reguleerivad asutused ja teised asjaomased asutused edendada koostööd elektroonilisi sidevõrke ja/või -teenuseid pakkuvate ettevõtjate ning elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste puhul seadusliku sisu edendamiseks huvitatud sektorite vahel. Kõnealune koostöö võib hõlmata ka artikli 21 lõike 4 punkti a ja artikli 20 lõike 1 kohaselt osutatava üldist huvi pakkuva teabe koordineerimist.”

23. Artikli 34 lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Liikmesriigid tagavad, et käesolevast direktiivist tulenevate, tarbijate ning elektroonilisi sidevõrke ja/või -teenuseid pakkuvate ettevõtjate vahel tekkinud ning selliste võrkude ja/või teenuste pakkumist käsitlevate lepingutingimuste ja/või lepingute täitmise pärast tekkinud lahendamata vaidlustega tegelemiseks oleks olemas läbipaistvad, lihtsad ja odavad kohtuvälised menetlused. Liikmesriigid võtavad meetmeid selle tagamiseks, et sellised menetlused võimaldaksid vaidlusküsimusi lahendada kiiresti ja õiglaselt, ning vajaduse korral võtavad vastu kulude hüvitamise süsteemi. Liikmesriigid võivad kõnealuseid kohustusi laiendada nii, et need hõlmaksid vaidlusküsimusi, millesse on kaasatud teised lõppkasutajad.”

24. Artikkel 35 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 35

Lisade kohandamine

Meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähemolulisi sätteid ja on vajalikud, et kohendada I, II, III ja VI lisa tehnoloogia arenguga või turundõudluse muutumisega, võtab vastu komisjon vastavalt artikli 37 lõikes 2 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.”

25. Artikli 36 lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Riikide reguleerivad asutused teatavad komisjonile, millised universaalteenuse osutamise kohustused on kehtestatud universaalteenust osutama määratud ettevõtjatele. Komisjonile teatatakse viivitamata kõigist muudatustest, mis mõjutavad ettevõtjatele kehtestatud kohustusi, ja muudatustest ettevõtjate seas, keda mõjutavad käesoleva direktiivi sätted.”

26. Artikkel 37 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 37

Komiteemenetlus

1. Komisjoni abistab direktiivi 2002/21/EÜ (raamdirektiiv) artikli 22 alusel loodud sidekomitee.

2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikli 5a lõikeid 1 kuni 4 ja artiklit 7, võttes arvesse selle otsuse artikli 8 sätteid.”

27. I, II, III ja VI lisa asendatakse käesoleva direktiivi I ja II lisas esitatud tekstiga.

28. VII lisa jäetakse välja.

Artikkel 2

Direktiivi 2002/58/EÜ (eraelu puutumatust ja elektroonilist sidet käsitlev direktiiv) muudatused

Direktiivi 2002/58/EÜ (eraelu puutumatust ja elektroonilist sidet käsitlev direktiiv) muudetakse järgmiselt.

1. Artikli 1 lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Käesoleva direktiiviga nähakse ette nende siseriiklike sätete ühtlustamine, mis on vajalikud põhiõiguste ja -vabaduste, eelkõige eraelu puutumatuse kaitse võrdväärse taseme tagamiseks isikuandmete töötlemise puhul elektroonilise side sektoris ja selliste andmete ning elektrooniliste sideseadmete ja -teenuste vaba liikumise tagamiseks ühenduses.”

2. Artiklit 2 muudetakse järgmiselt:

a) punkt c asendatakse järgmisega:

„c) „asukoohaandmed” – elektroonilises sidevõrgus või elektrooniliste sideteenuste poolt töödeldavad andmed, mis näitavad üldkasutatavate elektrooniliste sideteenuste kasutaja lõppseadme geograafilist asukohta;”

b) punkt e jäetakse välja;

c) lisatakse järgmine punkt:

„h) „isikuandmetega seotud rikkumine” – turvanõude rikkumine, mis toob seoses ühenduses üldkasutatava elektroonilise sideteenuse osutamise kaasa edastatud, salvestatud või muul viisil töödeldud isikuandmete juhusliku või ebaseadusliku hävitamise, kaotsimineku, muutmise, ebaseadusliku avalikustamise või neile juurdepääsu.”

3. Artikkel 3 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 3

Asjaomased teenused

Käesolevat direktiivi kohaldatakse isikuandmete töötlemisele, mis toimub seoses üldkasutatavate elektrooniliste sideteenuste osutamise ühenduse üldkasutatavates sidevõrkudes, sealhulgas andmete kogumist ja tuvastusseadmeid toetavates üldkasutatavates sidevõrkudes.”

4. Artiklit 4 muudetakse järgmiselt:

a) pealkiri asendatakse järgmisega:

„**Töötlemise turvalisus**”;

b) lisatakse järgmised lõiked:

„3. Isikuandmetega seotud rikkumise korral hindab üldkasutatavate elektrooniliste sideteenuste osutaja isikuandmetega seotud rikkumise ulatust ja selle raskust ning kaalub, kas pädevat riigiasutust ja asjaomast abonenti on vaja isikuandmetega seotud rikkumisest teavitada, võttes arvesse pädeva riigiasutuse kehtestatud asjakohaseid eeskirju kooskõlas lõikega 4.

Kui isikuandmetega seotud rikkumine kujutab endast tõsist ohtu abonendi eraelu puutumatusse, teavitab üldkasutatavate elektrooniliste sideteenuste osutaja pädevat riigiasutust ja abonenti sellisest rikkumisest põhjendamatu viivitusega.

Abonendile saadetas teatises tuleb kirjeldada vähemalt isikuandmetega seotud rikkumise olemust ja nimetada kontaktasutused, kust on võimalik saada täiendavat teavet, ning soovitada meetmeid isikuandmetega seotud rikkumise võimalike negatiivsete mõjude leevendamiseks. Pädevale riigiasutustele saadetas teatises tuleb lisaks kirjeldada isikuandmetega seotud rikkumise tagajärgi ning teenuseosutaja poolt rikkumise tegelemiseks kavandatud või võetud meetmeid.

4. Liikmesriigid tagavad, et pädeval riigiasutusel on võimalik kehtestada üksikasjalikud eeskirjad ja vajaduse korral anda juhised selle kohta, millistel asjaoludel peab üldkasutatava elektroonilise sideteenuse osutaja teatama isikuandmetega seotud rikkumisest, millises vormis ja viisil seda tuleb teha.

5. Selleks et tagada lõigetes 1 kuni 4 osutatud meetmete ühtne rakendamine, võib komisjon pärast konsulteerimist Euroopa Võrgu- ja Infoturbeametiga (ENISA), artikli 29 tööühmaga ja Euroopa andmekaitseinspektoriga vastu võtta soovitusel, mis muu hulgas käsitlevad käesolevas artiklis osutatud teabe- ja teavitamisnõuetega seotud asjaolusid, vorme ja korda.”

5. Artikli 5 lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Liikmesriigid tagavad, et teabe salvestamine abonendi või kasutaja lõppseadmesse ja juurdepääs juba sinna salvestatud teabele on lubatud ainult tingimusel, et asjaomasele abonendile või kasutajale esitatakse direktiivi 95/46/EÜ kohaselt selge ja arusaadav teave, muu hulgas andmete töötlemise eesmärgi kohta, ning talle antakse võimalus keelduda vastutava andmetöötaja poolsest töötlemisest. See ei takista tehnilist salvestamist ega juurdepääsu, mille ainus eesmärk on teostada või toetada side edastamist elektroonilises sidevõrgus või mis on hädavajalik sellise infoühiskonna teenuse osutamiseks, mida abonent või kasutaja on sõnaselgelt taotlenud.”

6. Artiklit 6 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Abonentide ja kasutajatega seotud liiklusandmed, mida töötleb ja salvestab üldkasutatava sidevõrgu pakkuja või üldkasutatavate elektrooniliste sideteenuste osutaja, kustutatakse või muudetakse anonüümseks, kui neid ei ole enam vaja side edastamiseks, ilma et see piiraks käesoleva artikli lõigete 2, 3, 5 ja 7 ning artikli 15 lõike 1 kohaldamist.”;

b) lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Elektrooniliste sideteenuste turustamiseks ja lisaväärtusteenuste osutamiseks võib üldkasutatavate elektrooniliste sideteenuste osutaja töödelda lõikes 1 osutatud andmeid selliste teenuste või turustamise jaoks vajalikul määral ja vajaliku aja jooksul, kui abonent või kasutaja, kelle kohta andmed käivad, on andnud oma eelneva nõusoleku. Kasutajatele ja abonentidele antakse võimalus oma liiklusandmete töötlemiseks antud nõusolek igal ajal tühistada.”;

c) lisatakse järgmine lõige:

„7. Liiklusandmeid võib töödelda sellisel määral, mis on tingimata vajalik, et tagada Euroopa Parlamendi ja nõukogu 10. märtsi 2004. aasta määruse (EÜ) nr 460/2004, millega luuakse Euroopa Võrgu- ja Infoturbeamet, artikli 4 punktis c määratletud võrgu- ja info- turve (*).

(*) ELT L 77, 13.3.2004, lk 1.”

7. Artikkel 13 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 13

Pealesunnitud teave

1. Inimsekkumist mittevajavate automatiseeritud kõnevalimissüsteemide (automaatvalimissüsteemid), fakside või elek-

tronposti (sealhulgas lühisõnumiteenus (SMS) ja multimeediasõnumiteenus (MMS)) kasutamine otseturustuseks on lubatud ainult nende abonentide või kasutajate puhul, kes on selleks andnud eelneva nõusoleku.

2. Kui füüsiline või juriidiline isik saab oma klientidelt nende elektronposti kontaktandmed seoses toote või teenuse müügiga vastavalt direktiivile 95/46/EÜ, võib sama füüsiline või juriidiline isik lõikest 1 olenemata kasutada neid elektroonilisi kontaktandmeid oma samasuguste toodete või teenuste otseturustamiseks tingimusel, et klientidele antakse kontaktandmete kogumise ajal ja iga sõnumi puhul eraldi selge ja arusaadav võimalus tasuta ja lihtsal viisil keelata elektrooniliste kontaktandmete selline kasutamine, kui klient ei ole algusest peale sellist kasutamist keelanud.

3. Liikmesriigid võtavad asjakohased meetmed tagamaks, et lõikes 1 ja 2 osutamata juhtudel on keelatud pealesunnitud teabe edastamine otseturustuse eesmärgil, kui asjaomase abonent või kasutaja ei ole andnud selleks nõusolekut või kui abonent või tarbija on teatanud, et ei soovi sellist teavet saada, ning valik kõnealuste võimaluste vahel tuleb kindlaks määrata siseriiklike õigusaktidega, arvestades et mõlemad võimalused peavad olema abonentidele või kasutajale tasuta.

4. Igal juhul o keelatud saata elektronposti otseturustuse eesmärgil, kui varjatakse või jäetakse avalikustamata saatja isik, kelle nimel teave edastatakse, või vastuolus direktiivi 2000/31/EÜ artikliga 6, või kui puudub kehtiv aadress, millele teabe saaja võiks saata taotluse sellise teabe saatmise lõpetamiseks.

5. Lõikeid 1 ja 3 kohaldatakse füüsilistest isikutest abonentide suhtes. Lisaks sellele tagavad liikmesriigid ühenduse õiguse ja kohaldatavate siseriiklike õigusaktide raames, et nende abonentide õiguslikud huvid, kes ei ole füüsilised isikud, on pealesunnitud teabe eest piisavalt kaitstud.

6. Liikmesriigid tagavad, et kõik füüsilised ja juriidilised isikud, keda on kahjustanud käesoleva artikli alusel vastu võetud siseriiklike normide rikkumised ja kelle õigustatud

huvides on seetõttu selliste rikkumiste lõpetamine või keelustamine, sealhulgas elektrooniliste sideteenuste osutajad, kes kaitsevad oma õigustatud ärihuve, võivad selliste rikkumiste korral algatada õiguskaitsemenetluse, ilma et see piiraks ühegi kehtestada võidava haldusliku kaitsevahendi, muu hulgas artikli 15a lõike 2 kohaldamist. Samuti võivad liikmesriigid kehtestada konkreetsed karistuseeskirjad, mida kohaldatakse elektrooniliste sideteenuste osutajate suhtes, kes oma hooletusega aitavad kaasa käesoleva artikli kohaselt vastu võetud riiklike sätete rikkumisele.”

ENISA, artikli 29 töörihma ja asjakohaste reguleerivate asutustega konsulteerimist võtta vastu soovitusel.”

Artikkel 3

Määruse (EÜ) nr 2006/2004 muudatus

Määruse (EÜ) nr 2006/2004 (tarbijakaitsealase koostöö määrus) lisasse lisatakse järgmine punkt:

8. Lisatakse järgmine artikkel:

„17. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. juuli 2002. aasta direktiiv 2002/58/EÜ, milles käsitletakse isikuandmete töötlemist ja eraelu puutumatus kaitset elektroonilise side sektoris (eraelu puutumatus ja elektroonilist sidet käsitlev direktiiv): artikkel 13 (EÜT L 201, 31.7.2002, lk 37).”

„Artikkel 15a

Rakendamine ja jõustamine

1. Liikmesriigid kehtestavad käesoleva direktiivi järgimiseks kehtestatud siseriiklike sätete rikkumiste korral kohaldatavad karistused ja võtavad kõik vajalikud meetmed nende rakendamiseks. Sätestatavad karistused peavad olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad ning neid võib määrata iga rikkumise aja eest, isegi kui rikkumine on hiljem lõpetatud. Liikmesriigid teatavad neist sätetest komisjonile hiljemalt... (*) ja annavad viivitamata teada nende sätete edaspidistest muudatustest.

Artikkel 4

Direktiivi ülevõtmine

1. Liikmesriigid võtavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid vastu ja avaldavad need hiljemalt... Liikmesriigid edastavad kõnealuste normide teksti viivitamata komisjonile.

2. Liikmesriigid tagavad, et pädev riigiasutus ja vajaduse korral muud riigiasutused on volitatud nõudma lõikes 1 osutatud rikkumiste lõpetamist.

Liikmesriigid kohaldavad neid õigusnorme alates

3. Liikmesriigid tagavad, et pädeval riigiasutusel ja vajaduse korral muudel riigiasutustel on kõik vajalikud uurimisvõimused ja -vahendid, sealhulgas volitus saada asjakohast teavet, et jälgida käesoleva direktiivi alusel vastuvõetud sätete täitmist ning neid jõustada.

Kui liikmesriigid need sätted vastu võtavad, lisavad nad nendesse või nende ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas vastuvõetud põhiliste siseriiklike õigusnormide teksti.

4. Selleks et tagada tõhus piiriülene koostöö käesoleva direktiivi alusel vastuvõetud siseriiklike õigusaktide jõustamisel ning ühtlustada piiriüleseid andmevooge hõlmavate teenuste osutamise tingimused, võib komisjon pärast

Artikkel 5

Jõustumine

Käesolev direktiiv jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist Euroopa Liidu Teatajas.

(*) Artikli 4 lõikes 1 osutatud kuupäev.

*Artikkel 6***Adressaadid**

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

...

*Euroopa Parlamendi nimel
president*

...

*Nõukogu nime
eesistuja*

...

I LISA

„I LISA

ARTIKLIS 10 („KULUDE KONTROLLIMINE”), ARTIKLIS 29 („LISAVAHENDID”) JA ARTIKLIS 30 („TEENUSEOSUTAJA VAHETAMISE LIHTSUSTAMINE”) OSUTATUD VAHENDITE JA TEENUSTE KIRJELDUS

A osa Artiklis 10 osutatud vahendid ja teenused

a) Üksikasjalikud arved

Liikmesriigid tagavad, et võttes arvesse isikuandmete ja eraelu puutumatus kaitset käsitlevate asjakohaste õigusaktide nõudeid, võivad riikide reguleerivad asutused kehtestada üksikasjalikul arvel minimaalselt nõutavad andmed, mille (artikli 8 kohaselt) määratud ettevõtjad esitavad tarbijatele tasuta, et need saaksid:

i) valvata määratletud piirkonnas üldkasutatava sidevõrgu ja/või sellega seotud üldkasutatavate telefoniteenuste kasutamise kulude järele ja/või neid kulusid kontrollida ning

ii) nõuetekohaselt jälgida oma kasutust ja kulutusi ning seeläbi mõistlikult kontrollida oma arveid.

Vajaduse korral võib abonentidele lisaks pakkuda üksikasjalikumate teavete mõistliku hinnaga või tasuta.

Kõne algatanud abonentile esitatavas üksikasjalikus arves abonendi jaoks tasuta kõnesid, sealhulgas kõnesid nõustamistelefonidele, eraldi välja ei tooda.

b) Valikuline väljuvate kõnede või tasuliste SMSide või MMSide piirang, tasuta

Vahend, mille abil abonent saab telefoniteenust osutavale määratud ettevõtjale taotluse esitamise korral tasuta piirata teatavat liiki või teatavatele numbritele tehtavaid väljuvaid kõnesid või tasulisi SMSe või MMSe.

c) Ettemaksesüsteemid

Liikmesriigid tagavad, et riikide reguleerivad asutused võivad nõuda, et määratud ettevõtjad võimaldaksid tarbijatel maksta juurdepääsu eest üldkasutatavale sidevõrgule ja üldkasutatavate telefoniteenuste kasutamise eest ette.

d) Ühendustasude maksmine osade kaupa

Liikmesriigid tagavad, et riikide reguleerivad asutused võivad nõuda, et määratud ettevõtjad võimaldaksid tarbijatel maksta ühenduse eest üldkasutatava sidevõrguga osade kaupa pikema aja jooksul.

e) Tasumata arved

Artikli 8 kohaselt määratud ettevõtjatele tasumata telefoniarvete katmiseks peavad liikmesriigid lubama erimeetmeid, mis on proportsionaalsed, mittediskrimineerivad ja avalikustatud. Kõnealuste meetmete puhul tuleb tagada, et abonenti hoiatatakse nõuetekohaselt ette, kui teda ähvardab teenuse või ühenduse peatamine. Kui tegemist ei ole pettuse, pideva maksimisega hilinemise või arvete tasumata jätmisega, tuleb nende meetmetega tagada, et kui see on tehniliselt võimalik, piirduv teenuse peatamine ainult asjaomase teenusega. Arvete maksmata jätmise korral võib ühenduse katkestada ainult pärast seda, kui abonenti on nõuetekohaselt hoiatatud. Liikmesriigid võivad teatava aja jooksul enne ühenduse täielikku katkestamist võimaldada piiratud teenuse kasutamist, mille puhul on lubatud ainult kõned, millega ei kaasne abonentide kulusid (näiteks kõned hädaabinumbriks 112).

B osa Artiklis 29 osutatud vahendid

a) Toonvalimine või DTMF-toonvalimine (dual-tone multi-frequency operation)

Üldkasutatav sidevõrk ja/või üldkasutatavad telefoniteenused toetavad ETSI standardis ETR 207 määratletud DTMF-signaalide kasutamist signaali edastamiseks otspunktide vahel kogu võrgu ulatuses nii liikmesriigis kui ka liikmesriikide vahel.

b) Helistaja numbri kuvamine

Selle toimingu abil on helistava isiku number kõne vastuvõtjale näha enne kõne vastuvõtmist.

Sellist vahendit tuleks pakkuda kooskõlas asjaomaste õigusnormidega isikuandmete ja eraelu puutumatuse kaitse kohta, eelkõige kooskõlas direktiiviga 2002/58/EÜ (eraelu puutumatust ja elektroonilist sidet käsitlev direktiiv).

Kuivõrd see on tehniliselt võimalik, peaksid operaatorid pakkuma andmeid ja signaale, et toetada helistaja numbri kuvamist ja toonvalimist üle liikmesriikide piiride.

C osa Artikli 30 kohaste numbrite teisaldamist käsitlevate sätete rakendamine

Nõuet, et kõik riigi numeratsiooniplaani numbrit omavad abonendid võivad soovi korral oma numbri(d) säilitada, olenemata sellest, milline ettevõtja teenust osutab, kohaldatakse:

a) geograafiliste numbrite puhul kindlaksmääratud asukohas ning

b) mittegeograafiliste numbrite puhul mis tahes asukohas.

Käesolevat osa ei kohaldata numbrite teisaldamise suhtes määratletud piirkonnas teenuseid osutavate võrkude ja mobiilsidevõrkude vahel.

II LISA

TEAVE, MIS TULEB AVALDADA VASTAVALT ARTIKLILE 21 („LÄBIPAISTVUS JA TEABE AVALDAMINE”)

Riigi reguleeriv asutus peab tagama, et käesolevas lisas sätestatud teave avaldatakse artikli 21 kohaselt. Riigi reguleeriv asutus otsustab, millise teabe avaldavad üldkasutatavaid sidevõrke ja/või üldkasutatavaid telefoniteenuseid pakkuvad ettevõtjad ja millise teabe avaldab riigi reguleeriv asutus ise, et tarbijad saaksid teha teadlikke otsuseid.

1. Ettevõtja(te) nimi (nimed) ja aadress(id)

Üldkasutatavaid sidevõrke ja/või üldkasutatavaid telefoniteenuseid pakkuvate ettevõtjate nimed ja nende peakontorite aadress.

2. Pakutavate teenuste kirjeldus.

2.1. Pakutavate teenuste ulatus.

2.2. Standardtariifid, kus on näidatud osutatavad teenused ja iga tariifi sisu (nt juurdepääsutasu, kõik kasutustasud, hooldustasu), ning kohaldatavate standardallahindluste üksikasjad, sihtotstarbelised tariifiskeemid ja eritariifiskeemid, ning kõik lisatasud ja lõppseadmete maksumus.

2.3. Hüvitamise/tagasimaksmise põhimõtted, sealhulgas iga hüvitamis- ja tagasimaksmeskeemi üksikasjad.

2.4. Pakutavate hooldusteenuste liigid.

2.5. Lepingute standardtingimused, sealhulgas lepingu miinimumkestus, lepingu lõpetamine, numbrite teisaldamise kord ja selle otsesed tasud ning vajaduse korral muud näitajad.

3. Vaidluste lahendamise viisid, sealhulgas need, mille on välja töötanud ettevõtja.

4. Teave universaalteenusega, sealhulgas vajaduse korral I lisas nimetatud vahendite ja teenustega seotud õiguste kohta.

III LISA

TEENUSE KVALITEEDI PARAMEETRID

Artiklite 11 ja 22 kohased teenuse osutamise aja ja kvaliteedi parameetrid, määratlused ja mõõtmismeetodid

Ettevõtjate puhul, kes pakuvad juurdepääsu üldkasutatavale sidevõrgule

Parameeter (märkus 1)	Määratlus	Mõõtmismeetod
Ühenduse esmakordse loomise tähtaeg	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Rikete arv juurdepääsuliini kohta	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Rikete kõrvaldamise aeg	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057

Ettevõtjate puhul, kes osutavad üldkasutatavat telefoniteenust

Parameeter	Määratlus	Mõõtmismeetod
Ühenduse loomiseks kuluv aeg (märkus 2)	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Numbriinfoteenuse vastamise aeg	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Töötavate mündi- ja kaarditaksofonide suhtarv	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Kaebused ebaõige arve kohta	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Ebaõnnestunud kõnede määr (märkus 2)	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057

ETSI dokumendi EG 202 057-1 versioon 1.2.1 (oktoober 2005)

Märkus 1

Parameetrid peaksid võimaldama analüüsida tulemusi piirkondlikul tasandil (s.t vähemalt Eurostati loodud statistiliste territoriaaljaotuste nomenklatuuri (NUTS) 2. tasandil).

Märkus 2

Liikmesriigid võivad otsustada, et nad ei nõua nende kahe parameetri kohta ajakohase teabe kogumist, kui on tõendeid, et tulemused selles kahes valdkonnas on rahuldavad.”

II LISA

“VI LISA

**TARBIJATELE MÕELDUD DIGITAALSEADMETE KOOSTALITLUSVÕIME, MILLELE ON OSUTATUD
ARTIKLIS 24**

1. Ühtne skrambleerimisalgoritm ja tasuta ülekannete vastuvõtmine

Kõigi ühenduses müüdavate, renditavate või muul viisil kättesaadavate tarbijatele mõeldud tavapäraste digitaaltelevisioonisignaali (nt ülekandmine maapealse, kaabel- või satelliitedastuse kaudu, mis on peamiselt mõeldud määratletud vastuvõtmiseks, nagu DVB-T, DVBC või DVB-S) vastuvõtuseadmetega, mis suudavad deskrambleerida digitaaltelevisioonisignaale, peab saama:

- selliseid signaale deskrambleerida vastavalt tunnustatud Euroopa standardiorganisatsiooni (praegu ETSI) hallatava ühtse Euroopa skrambleerimisalgoritmiga;
- kuvada kodeerimata edastatud signaale tingimusel, et renditud seadmete puhul täidab rendilevõtja asjaomast rendilepingut.

2. Analoog- ja digitaaltelevisiorite koostalitlusvõime

Kõigil ühenduse turul müüdavatel või renditavatel analoogteleritel, mille ekraani nähtava osa diagonaal on üle 42 cm, peab olema vähemalt üks (tunnustatud Euroopa standardiorganisatsiooni standardile vastav, näiteks standardis CENELEC EN 50 049-1:1997 sätestatud) avatud liidesepistmik, mille abil on võimalik lihtsalt ühendada välisseadmeid, eelkõige täiendavaid dekodeerijaid ja digitaalvastuvõtjaid.

Kõigil ühenduse turul müüdavatel või renditavatel digitaalteleritel, mille ekraani nähtava osa diagonaal on üle 30 cm, peab olema vähemalt üks (tunnustatud Euroopa standardiorganisatsiooni standardile vastav või sellega kooskõlas olev või tööstusharu hõlmava spetsifikaadiga kooskõlas olev) avatud liidesepistmik, näiteks ühine DVB-liidese pistmik, mille abil on võimalik lihtsalt ühendada välisseadmeid ja mille abil saab edastada kõiki digitaaltelevisioonisignaali elemente, sealhulgas interaktiivsete ja tingimusjuurdepääsuteenustega seotud teavet.”

NÕUKOGU PÕHJENDUSED

I. SISSEJUHATUS

Komisjon võttis 2007. aasta novembris vastu ettepaneku ⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi kohta, millega muudetakse direktiivi 2002/22/EÜ universaalteenuse ning kasutajate õiguste kohta elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste puhul, direktiivi 2002/58/EÜ, milles käsitletakse isikuandmete töötlemist ja eraelu puutumatus kaitset elektroonilise side sektoris, ja määrust (EÜ) nr 2006/2004 tarbijakaitsealase koostöö kohta. Ettepanek esitati nõukogule 29. novembril 2007.

Euroopa Parlament võttis oma esimese lugemise arvamuse vastu 24. septembril 2008.

Regioonide Komitee võttis oma arvamuse vastu 19. juunil 2008 ⁽²⁾.

Majandus- ja Sotsiaalkomitee võttis oma arvamuse vastu 29. mail 2008 ⁽³⁾.

Komisjon võttis oma muudetud ettepaneku vastu 6. novembril 2008.

Nõukogu võttis oma ühise seisukoha vastu 16. veebruaril 2009.

II. EESMÄRK

Kavandatud direktiiv on osaks kolmest ettepanekust, mis käsitlevad elektroonilise side võrkusid ja teenuseid reguleeriva ELi raamistiku läbivaatamist, ja selles on esitatud muudatused kolme õigusakti kohta: direktiiv 2002/22/EÜ universaalteenuse kohta, direktiiv 2002/58/EÜ eraelu puutumatus ja elektroonilise side kohta ning määrus (EÜ) nr 2006/2004 tarbijakaitsealase koostöö kohta.

Universaalteenuste direktiivi käsitlevas ettepanekus on komisjoni eesmärgiks käsitleda muudatusi neljas üldises valdkonnas: läbipaistvus ja teabe kasutajatele avaldamine, teenuste parem kättesaadavus puuetega kasutajatele, hädaabiteenused ja juurdepääs hädaabinumbrile 112 ning teenuste ühenduvus („erapooletus võrgus”) ja kvaliteet.

Komisjoni ettepanekus eraelu puutumatus ja elektroonilise side direktiivi kohta käsitletakse järgmisi küsimusi: tarbijate teavitamine nende isikuandmete ohtu seadmisest võrgu turvanõuete rikkumise tulemusena, võrguoperaatorite ja riigi reguleerivate asutuste suurem vastutus kõikide elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste turvalisuse ja terviklikkuse eest, pädevate asutuste rakendus- ja jõustamisvolituste tugevdamine, eelkõige rämpsposti vastases võitluses, ning üldkasutatavate elektrooniliste sidevõrkude kaudu toimuvat andmete kogumist ja asjaomaseid tuvastusseadmeid reguleerivate ELi eeskirjade kohaldamise selgitamine.

Tarbijakaitsealast koostööd käsitlevat määrust muudetakse, et tugevdada piiriülest koostööd ja parandada eeskirjade jõustamist kooskõlas nimetatud määrusega kehtestatud ja ühenduses olemasoleva mehhanismiga.

⁽¹⁾ KOM(2007) 698 lõplik.

⁽²⁾ ELT C 257, 9.10.2008, lk 51.

⁽³⁾ ELT C 224, 30.8.2008, lk 50.

III. ÜHISE SEISUKOHA ANALÜÜS

Üldised märkused

Ühisesse seisukohta on lisatud täielikult, osaliselt või põhimõtteliselt palju Euroopa Parlamendi poolt esimesel lugemisel vastu võetud muudatusettepanekuid (87 muudatusettepanekut 155-st). Need muudatusettepanekud muudavad direktiivi ettepaneku teksti paremaks või selgemaks. Teisi muudatusettepanekuid ühine seisukoht siiski ei kajasta, sest nõukogu leidis, et need olid tarbetud või vastuvõetamatud, või teatavatel juhtudel seetõttu, et komisjoni algse ettepaneku sätted olid kas välja jäetud või neid oli põhjalikult muudetud. Eelkõige rõhutas nõukogu vajadust ettepanekud tähelepanelikult läbi vaadata, et säilitada asjakohane tasakaal proportsionaalsuse ja subsidiaarsuse vahel ning vältida riigi reguleerivatele asutustele ja asjaomastele ettevõtjatele asjatut langevat koormust, tagades samal ajal konkurentsi ja kasu lõppkasutajatele.

Nõukogu eelistas sarnaselt Euroopa Parlamendiga lähenemisviisi, mis rõhutab puuetega kasutajatele lihtsama juurdepääsu võimaldamise tähtsust. Nõukogu nõustub samuti Euroopa Parlamendi seisukohtadega selles osas, mis puudutab eraldi artiklit sotsiaalse väärtusega ühtlustatud teenuste ühtlustatud numbrite kohta, ehkki üksikasjalikkuse taseme osas ei järgi nõukogu täielikult parlamendi lähenemisviisi.

Võrreldes komisjoni ettepanekuga on üldiseks erinevuseks komiteemenetluse küsimus ja viited asutusele. Teiseks üldiseks erinevuseks, seekord võrreldes Euroopa Parlamendi seisukohaga, on viited sisule. Mõlemal juhul on viidete arvu vähendatud miinimumini.

Lisaks on nõukogu lisanud või muutnud mitmeid sätteid, et täpsustada teksti eesmärke ja nende rakendamist.

Konkreetsed märkused

Nõukogu ühine seisukoht on üldises plaanis sarnane Euroopa Parlamendi seisukohaga. Alljärgnevalt on esitatud kõige olulisemad küsimused, mille puhul nõukogu eelistas Euroopa Parlamendist või komisjonist erinevat lähenemisviisi.

1) *Lepingud*

Nõukogu toetas komisjoni ettepanekute üldist rõhuasetust, ent pidas koos Euroopa Parlamendiga vajalikuks suurendada lepingutes sisalduva teabe üksikasjalikkust, eelkõige seoses teenuse kvaliteedi näitajatega, tarbijale osutatavate teenustega ja tingimustega, mis puudutavad soodustustega seotud lepingu minimaalset kestust.

2) *Teenuse kvaliteet*

Nõukogu arutelu põhiküsimuseks oli komisjoni sekkumise tase ja laad. Valitud lähenemisviisi kohaselt jäetakse teenuse kvaliteedi miinimumnõuded, mida üldkasutatavaid sidevõrke pakkuvad ettevõtjad peavad täitma, riikide reguleerivate asutuste kehtestada.

3) *Turvarikkumistest teatamine*

Nõukogu arutas põhjalikult turvarikkumistest teatamise küsimust. Nõukogu valitud lähenemisviisi kohaselt lubatakse üldkasutatava elektroonilise side teenuse osutajal hinnata rikkumise raskust ja vajadust teavitada riigi reguleerivat asutust ja/või asjaomast abonenti. Seda vastupidiselt Euroopa

Parlamendile, kes ei soovinud jätta sellist hindamist täielikult teenuse osutaja otsustada ja kes eelistas kõigil juhtudel riigi reguleeriva asutuse kohustuslikku teavitamist ja toimepandud rikkumiste avalikustamist. Ühtlustamise kohase taseme tagamiseks kohustab nõukogu liikmesriike tagama, et riigi reguleerivad asutused oleksid võimelised kehtestama üksikasjalikud eeskirjad isikuandmetega seotud turvarikkumistest teatamise puhul kohaldatavate asjaolude, vormi ja korra kohta.

Nõukogu seisukoht Euroopa Parlamendi muudatusettepanekute suhtes

Nõukogu võttis täielikult, osaliselt või põhimõtteliselt vastu muudatusettepanekud 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 15, 16, 19, 20, 24, 32, 36, 37, 38, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 51, 53, 55, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 70, 71, 72, 73, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 82, 84, 85, 86, 87, 89, 90, 91, 95, 99, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 118, 119, 129, 131, 132, 138, 141, 144, 149, 150, 151, 152, 165, 180, 181, 182, 188, 189, 192, 193 ja 194.

Nõukogu ei võtnud vastu muudatusettepanekuid 1, 10, 11, 12, 14, 17, 18, 21, 22, 23, 25, 26, 27, 28, 29, 31, 35, 39, 40, 41, 42, 43, 50, 52, 54, 56, 57, 58, 59, 69, 83, 88, 92, 93, 96, 97, 98, 100, 101, 114, 115, 116, 117, 120, 122, 124, 125, 127, 128, 133, 135, 136, 137, 139, 140, 142, 143, 145, 146, 147, 157, 163, 166, 174, 183, 184, 185, 186, 187 ja 190.

IV. JÄRELDUSED

Nõukogu hinnangul kujutab ühine seisukoht endast tasakaalustatud meetmete paketti, mis aitab kaasa konkurentsi edendamisele, siseturu tugevdamisele ja kodanike huvide kaitsmisele.

Ühine seisukoht aitab tagada, et tarbijate õigused jäävad selles valdkonnas teostatava reguleerimise oluliseks osaks. Samuti võimaldab see säilitada asjakohase tasakaalu proportsionaalsuse ja subsidiaarsuse vahel ning vältida riigi reguleerivatele asutustele ja asjaomastele ettevõtjatele langevat asjatut koormust, tagades samal ajal konkurentsi ja kasu lõppkasutajatele.

Nõukogu ootab konstruktiivset arutelu Euroopa Parlamendiga, et direktiiv kiiresti vastu võtta.
